

GEMEENTERAADZITTING d.d. 24 SEPTEMBER 2021

=====

VOORZITTER: ... Er zijn verontschuldigingen voor hedenavond van raadslid Uytendhousen, die in Italië zit, in warmere oorden. En dan volgt ook mevrouw De Beule van thuis uit, aangezien die om medische redenen afwezig is. En Hasan, ja, oké.

DE MEYER: Collega Lore Baten zal ook iets later zijn.

VOORZITTER: Zal ook iets later zijn. En dan mevrouw Luyckx zou de zitting om 22u. verlaten wegens het overlijden van haar schoonvader. Wij geven onze deelneming mee aan mevrouw Luyckx. Nog een mededeling. Agendapunt nr. 8 met betrekking tot het aanstellen van een studiebureau voor het masterplan cultuursite wordt afgevoerd. Dus het agendapunt nr. 8 over het aanstellen van het studiebureau voor het masterplan cultuursite. De schepen heeft beslist om dat in samenspraak met de commissieleden nog even verder door te spreken.

DE MEYER: Dit ontslaat mij, collega's, om te vragen om dit punt af te voeren. Maar als het punt nog niet rijp was voor de gemeenteraad, was het dan wel reeds rijp om naar de pers te gaan? Is dat geen aankondigingspolitiek voor volgende legislatuur? Is dit niet lichtjes overdreven, voorzitter?

VOORZITTER: Ja, mijnheer De Meyer, allé, ik ben iemand die nogal graag de positieve dingen ziet. En ik vind, als dingen in de commissie worden gevraagd, het was de bedoeling om het in de gemeenteraad voor te leggen en ik denk dat het de schepen siert van de vragen en de bekommernissen, die in de commissie werden geopperd, om daaraan tegemoet te komen. Dus ik zou het eerder in de positieve zin bekijken dan in negatieve zin. Ja, dat ...

DE MEYER: Ik bekijk het zeer positief. Ik vraag alleen of het nodig was om reeds naar de pers te gaan met deze ...

VOORZITTER: Ja, mijnheer Van der Coelden? Sorry.

VAN DER COELDEN: Ik zie ook het halfvolle glas en ik zou namens de fractie onze waardering willen uitspreken voor schepen Baeyens, dat hij dit punt terugtrekt. En ik hoop dat we daar een goed gesprek over kunnen hebben met de commissieleden.

VOORZITTER: Oké, dank je wel. En dan wil ik nog een andere mededeling doen, nl. de nieuwe fractievoorzitter voor Vlaams Belang is de heer Roland Pannecoucke. Ik weet niet of daar een applaus bij hoort, maar ...

A P P L A U S

VOORZITTER: Ja, ...

BURGEMEESTER: Het cordon applauditaair is doorbroken.

VOORZITTER: Ik zie nog dat mevrouw Bats het woord vraagt. Ilse, je hebt het woord.

BATS: Ja, dank u wel. Nog heel even over de commissie van schepen Somers, die niet heeft plaatsgevonden. Er was geen commissie voorzien, omdat er geen punten waren, dat is begrijpelijk. Maar omwille van een directe vraag van de heer De Meyer en dan ook een vraag van mij als voorzitter om die commissie toch te laten plaatsvinden, is vanuit het college beslist om dat toch niet te doen. Dat is gecommuniceerd door de algemene directeur. Ik mag mij niet van titel vergissen. Volledigheidshalve wil ik ook zeggen, dat de schepen mij daarover nog een keer gebeld heeft. Maar ik betreur dat toch. En ja, het is een duidelijke vraag geweest van een raadslid én een voorzitter. Ik denk dat we daaruit concluderen, dat we volgende keer gewoon onze handtekening moet, niet zo beleefd moeten zijn, maar onze handtekeningen moeten verzamelen en de commissie eisen.

VOORZITTER: Mag ik gewoon eventjes, mevrouw Bats, maar ik heb van u geen mail ontvangen. Dus ik was daar niet van op de hoogte. Ik stond waarschijnlijk niet in cc.

BATS: Oei. Ah dat kan. Dat ik ... Ja, sorry, ja ...

VOORZITTER: Dus allé ja, excuseer mij dan, maar ja ...

BATS: Ja, oké.

VOORZITTER: Daar kon ik, daar heb ik dus ... Allé ja, dus in die zin ...

BATS: Maar de schepen en ik denk ...

VOORZITTER: Ja, maar eigenlijk is het de bedoeling ...

BATS: Ja, oké ja, ik snap het.

VOORZITTER: ... dat je het ook aan de voorzitter ...

BATS: Ja, absoluut. Dan is dat een fout van mij ook.

VOORZITTER: Oké, dank u wel.

BATS: En Jos, stond uw communicatie in ... Dat weet ik nu niet, ja.

DE MEYER: Ik ben op dezelfde manier verwittigd. En ik dank u om dit punt eventjes te berden te brengen. Maar ik heb uiteindelijk mijn punt omgezet in een interpellatie voor vanavond.

BATS: Ja, ik zie het ja.

DE MEYER: Wat een beetje moeilijker is om dit punt als interpellatie te doen. Ik heb ook aan de voorzitter gezegd, dat ik daar iets meer tijd voor nodig zal hebben dan mijn 7 minuutjes.

VOORZITTER: Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, collega's, toen collega De Meyer dat punt of de vraag heeft gesteld om een extra commissie te organiseren rond de evaluatie van de Vredefeesten heb ik hem daar ook naar aanleiding van een ander gesprek dat ik met hem had daarover gesproken. En ik heb tegen collega De Meyer gezegd van ja, ik begrijp dat er vragen zijn en dat er een evaluatie nodig is van de editie 2021, goed wetende dat dat een editie in vele opzichten is geweest, die zich niet meer zal herhalen, wegens de omstandigheden die wij allemaal kennen. Maar dus dat er een evaluatie nodig is, daar zijn we het allemaal over eens. Alleen is het zo – en dat heb ik ook aan Jos zo gezegd – ja, wij vragen eerst aan alle geledingen die bij de Vredefeesten betrokken waren, aan alle deelorganisatoren, aan alle geledingen binnen de administratie en de organisatie, om zelf een evaluatie te maken. Dan gebeurt dat gezamenlijk. Het college wordt daar dan over ingelicht en bij betrokken. Vervolgens is het de bedoeling om dat in de commissie te brengen van schepen Somers. En dus wij hebben nu de afspraken gemaakt met de verschillende diensten, met de verschillende deelorganisaties om dus alles in gereedheid te brengen, zodanig dat op de commissie denk ik van maandag 11 oktober, maandag 11 oktober die evaluatie in de commissie van schepen Somers kan worden gebracht. Ik vraag daarvoor een stuk begrip. Een speciale editie nog altijd in speciale omstandigheden, met heel veel organisatorische obstakels, die wij hebben moeten het hoofd bieden. Maar dat is nu het engagement zonder op de grond van de zaak in te gaan. Het engagement en de afspraken die gemaakt zijn binnen de administratie, met de deelorganisaties en vanuit het college. En natuurlijk, wat mijnheer De Meyer als interpellatie heeft ingediend, hij zal zeggen en vragen wat hij moet te zeggen. En in de mate van de informatie, die beschikbaar is, zal schepen Somers daarop antwoorden. Maar dat zal inderdaad partieel en gefragmenteerd zijn. De globale evaluatie zal aan de commissie van schepen Somers worden gepresenteerd. En alle raadsleden, die geïnteresseerd zijn in dit onderwerp, zijn daarop welkom.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Schepen Somers wil nog even iets zeggen ook.

SOMERS: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik kan daar enkel bij aansluiten bij wat de burgemeester zegt. Nu, ik kan wel al meedelen, dat het mijn intentie is om op de commissie van oktober een evaluatie te doen. Zeker omdat wij vanuit de interne diensten dan al de evaluatie gemaakt hebben. Wij gaan in de mate van het mogelijke die evaluatie ook voorleggen en uitvoeren met de externe partners. Maar het zou kunnen, dat tegen de commissie van oktober – omdat ik ook nogal vrij, allé, de eerste commissie ben in oktober – sommige externe partners daar nog niet volledig in gehoord zijn. Maar dat zal mij niet nalaten om toch al een evaluatie te doen.

En dan moeten we maar de beleefdheid hebben, denk ik, om een aantal beperkte onderdelen daar dan niet dieper op in te gaan als we nog niet in staat zijn geweest van met enkele externe partners te praten, omdat ik ook altijd hun zijde en hun visie daarover wil kennen. Maar dat zal ik zeker tegen de commissie kunnen zeggen hoe groot de hiaten nog gaan zijn in die evaluatie. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Goed, dan stel ik voor dat we aanvatten. Ik heb nog niet geklopt met mijn hamer. Dus we hebben hem speciaal meegebracht, dus ik ga dat ook doen. De gemeenteraad is, was al geopend, maar nu met een klopt. Punt 1, notulen en zittingsverslag gemeenteraadzitting 27 augustus 2021, goedkeuring. Zijn daar opmerkingen? Nee? Dan kunnen we stemmen. Moet ik “raadsleden, die ...”, moet ik dat zeggen voor mevrouw De Beule? Nee? Oké, goed. Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 2, organisatie commissies en zittingen gemeenteraad en raad voor maatschappelijk welzijn in september, politieverordening, bekrachtiging.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, hopelijk is dat de laatste keer dus dat ik een speciale verordening moet maken rond het verloop van de commissies en de raadzittingen zelf. Want wij hebben vandaag vernomen, dat het overlegcomité in zijn notificaties, die toen nog niet allemaal bekend waren, dus we hebben vandaag vernomen, dat voortaan de lokale besturen terug autonoom zullen kunnen beslissen op de wijze waarop een fysieke vergadering mogelijk is en welke voorschriften daarbij in acht moeten genomen worden. Dus ik hoop dat onder andere dus die anderhalve meter daar dan niet meer van toepassing zal zijn. Maar we zullen natuurlijk moeten wachten wat er precies in het ministerieel besluit zal staan.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Als er geen opmerkingen zijn, dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Goed, dan zijn we aan 3 politiepunten, die eigenlijk wat gelijkaardig zijn. Als jullie daarmee akkoord gaan, zou ik voorstellen om die samen te bundelen. Dus punt 3, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, vacant verklaren van twee functies van inspecteur van politie (afdeling niet-dringende politiehulp: dienst wijkpolitie), goedkeuring. Punt 4, administratief en logistiek kader, vacant verklaren van een functie van assistent niveau C (korpsondersteuning – dienst HRM), goedkeuring. En punt 5, operationeel kader, vacant verklaren van drie functies van inspecteur van politie (afdeling dringende politiehulp, interventieteams), goedkeuring. Kunnen we die samen behandelen? Ik zie geen tegenbericht. Dan als er geen vragen zijn, stel ik voor dat we stemmen. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 6 is een punt, dat we ook in de raad voor maatschappelijk welzijn tegenkomen, punt 2. Het is een kennisneming, dus er moet niet gestemd worden.

Punt 6, meerjarenplan 2020-2025, opvolgingsrapportering voor het boekjaar 2021, kennisgeving. Ik zie dat ... Ja, Frans wil daar ... Ja, Frans wil tussenkomen. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Ik moet mijn plek nog wat kennen hé nu. Ja, ik ga even terug naar de algemene commissie, die we gehad hebben begin van deze week over de voortreffelijke presentatie, die we gekregen hebben van de administratie. Ik zal er eventjes over uitweiden en speciaal over die werven die aan de gang zijn in onze stad. En waar we toch een paar bedenkingen bij willen formuleren. Als ik mij niet vergis, is de eerste werf of de eerste belangrijke werf dus het H. Heymanplein, inclusief de bibliotheek. Nu, als ge die tijdsspanne, die tijdslimieten naast mekaar legt van de ontwikkeling aan de ene kant van het H. Heymanplein, aan de andere kant van de realisatie van de bibliotheek, dan stel ik vast dat daar enige tegenspreek inzit. Want men moet goed beseffen waarmee men bezig is. Men kan ... Ofwel begint men eerst met het plein aan te leggen en daarna de bibliotheek, ofwel begint men met de bibliotheek en daarna met het plein, wat mij logischer zou lijken. Maar wie ben ik om zo te redeneren? Dus maar ik stel vast, dat daar die tijdsroosters absoluut niet, absoluut niet compatibel zijn. Trouwens, als ik mij niet vergis, is er nog – of u moet mij tegenspreken, de bevoegde schepen – is er nog altijd geen zicht op het feit wat er, of er al dan niet een realisatie zal zijn van een bepaald soort warenhuis om deze buurt leefbaar te maken en om heel het project leefbaar te maken. Nog een opmerking. De implementatie van het Huis van het Kind in de bibliotheek. Ik denk dat dit een gemiste kans is. Eén van onze raadsleden – ik denk mevrouw Luyckx of mevrouw Pieters – hebben daar vorige keren al over tussengekomen. En ze hadden niet eerder het Huis van het Kind daar een plaats had moeten vinden, maar het Huis van het Nederlands. Want de bibliotheek, dat is de tempel van het woord en de tempel van het geschrift. En ik denk dat wij dan alle mogelijkheden moeten uitputten om het Nederlands, zoals het moet zijn en moet gesproken en moet geschreven en moet beluisterd worden, om daar zijn correcte plaats te geven. Dat had daar op zijn plaats geweest. Minder dan het Huis van het Kind, dat volgens ons, dat die bibliotheek enigszins zal devalueren. Een volgende grote werf, de Grote Markt. En voor wie het nog niet weet – en ik neem aan dat de overgrote meerderheid en liefst iedereen in deze zaal het wel al zal beseffen – komt de tegenstand tegen de realisatie van de Grote Markt zoals ze nu wordt voorgespiegeld in het sprookje van koningin Fabiola – zoals uitgebeeld in het hokje op de Grote Markt – komt daar enige ja, enige tegenwerking, enige tegenkanting. Trouwens, ik heb dat in vorige gelegenheden ook al gezegd, ik meen te weten dat binnen één bepaalde meerderheidspartij, collega's, er toch al niet meer de grote eensgezindheid is om het plan uit te voeren zoals het op dit ogenblik wordt afgespiegeld.

Wij kijken vol verwachting uit naar de eerste serieuze pennentrek op papier, die deze plannen aan ons zal voorstellen. Want we kunnen ons moeilijk voorstellen, dat het voorgestelde sprookje op een degelijke, ordentelijke en realiseerbare manier zal kunnen worden uitgetekend. Een werf, die niet vermeld staat, maar die toch evengoed onze aandacht verdient, is de realisatie van de nieuwe vleugel van het stadhuis. Er is ook in de voorstelling als ik mij niet vergis geen aandacht aan besteed. Past ook niet in het plaatje. Maar, mijnheer de schepen van financiën en vroeger van stadsgebouwen, wij kijken met een visadempje uit naar de afrekening, de totale afrekening op het moment dat deze vleugel volledig wordt opgeleverd en zeker wat betreft de vergelijking met de initiële schattingen, die hier werden gedaan. En ik zou dan ook, ik neem aan dat u daar ook voor zal uitkomen en de vergelijking maken waar dan de meerkost – want de meerkost zal er sowieso zijn – waar de meerkost is gerealiseerd. Het zwembad, collega's – en iedereen doet maar of dat een fait accompli is, dat dat gerealiseerd is, dat het er al staat – het is natuurlijk, daar zit in die mond van dat zwembad nog een vuile kies. En die geraakt maar niet getrokken. En nu kan men zeggen van we hebben dat niet nodig om met de plannen voort te gaan en om de plannen uiteindelijk ook te realiseren, maar zolang er geen overeenkomst is over de totaliteit van de gronden, die al dan niet verworven zijn of zullen worden of zullen zijn, dan denk ik dat heel dit project op losse schroeven staat. Ik denk, dat wij ons dat niet kunnen permitteren – u moet daar eerlijk in zijn, collega's van de meerderheid, leden van het college – wanneer en op welke manier zal de inname van deze laatste gronden worden gerealiseerd en binnen welke termijn? En in hoeverre hypothekeert dit de uiteindelijke realisatie van het project, zoals het is voorgesteld aan de buitenwereld? Dat is, collega's, in vogelvlucht een beetje een beschouwing over een aantal grote werven. Wil ik er nog aan toevoegen, ter afsluiting, de Heistraat. U mag het nu wel hebben over de circulaire economie, dat is niet helemaal hetzelfde als de sociale economie, maar het is er wel familie van. Ik zou hier toch een oproep willen doen, zoals we dit in het verleden hier al gedaan hebben – niet in deze lokalen, maar wel in de gemeenteraad – dat we nu toch eens eindelijk onder ogen mogen zien, dat men de limieten heeft bereikt wat betreft het realiseren van verdere uitbouw van de sociale economie. Ik dank u.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan de heer De Meyer.

DE MEYER: Collega's, vooreerst wil ik mij aansluiten bij de woorden van appreciatie en de administratie bedanken voor de interessante voorstelling, die ze gegeven hebben. Wat heb ik deze avond bijgeleerd of wat is mij nogmaals bevestigd? Dat is enerzijds – en ik heb er vroeger reeds op gewezen – de twee verschillende snelheden. Enerzijds een turboversnelling voor de Grote Markt en het zwembad.

De Grote Markt, daar ga ik straks nog iets meer over zeggen bij het punt 10. En anderzijds de totaal andere versnelling voor het H. Heymanplein/bibliotheek. Eigenlijk een project voor volgende legislatuur. En de sociale site Heistraat. Het project circulaire economie, ja, we hebben begrepen er komt een cascogebouw. Met andere woorden, letterlijk en figuurlijk voorlopig een lege doos. Niettegenstaande alle ondernemersavonden die er reeds geweest zijn, is er nog geen enkele bedrijfsleider die een engagement heeft uitgesproken voor. Ik wil toch ook nog eens aanstippen – en Kris Van der Coelden heeft er uitdrukkelijk op gewezen, heel terecht en dat is ook onze bezorgdheid – wat is de toekomst van de oude, huidige bib? Best nog eens goed nadenken over de ...(?)bestemming. Het blijft ondanks een aantal technische mankementen een gebouw met uitstraling, maar ook met heel veel potentieel. Wat betreft het zwembad delen we de mening. Mijnheer Wymeersch heeft er ook op gewezen. Je kunt moeilijk de DBFMO van start laten gaan zonder dat alle nuttige gronden verworven zijn. Op dit laatste punt heb ik wel geen duidelijk antwoord gekregen van de schepen van sport. Ik heb uit zijn antwoord begrepen, dat de gronden nog niet verworven zijn. Maar welke conclusies hij daaruit trekt als de gronden nog niet verworven zijn, als het punt mogelijks zou geagendeerd worden op de gemeenteraad en dat stond ook in het schema, mag ik daaruit afleiden dat dit punt dan voorlopig uitgesteld wordt?

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ik wil mij ook aansluiten bij het punt rond het zwembad en meer bepaald het feit dat als de gronden, die vooraan het nieuwe zwembad zich situeren, als die niet zouden verworven zijn vooraleer dat het punt wordt geagendeerd over de toewijzing van de bouw van het zwembad, dat het voor ons echt allé, een zeer foute beslissing zou zijn. En wij vragen ook aan de schepen – hij heeft zich daar wel over ja, een beetje toelichting gegeven, maar hij heeft zich daar niet uitdrukkelijk over uitgesproken – dus we zouden dan ook daar vragen aan de schepen om zich daar uitdrukkelijk over uit te spreken. Wat betreft de Grote Markt, ik weet niet of we het nu behandelen of straks, maar dus ik denk ook, dat we moeten opletten en dat we niet te snel moeten gaan met dit project. Want ik vind de Grote Markt is een centrale plek van de stad. En de Grote Markt, die is van iedereen. Dus dat is iets waar we eigenlijk een consensus zouden moeten nastreven met het geheel van de bevolking. En als we dan merken, dat er toch grote weerstanden zijn bij de middenstand in ons centrum, dan denk ik dat we daar toch wel eerst een grondige dialoog moeten voeren. En in het punt 10, dat op de agenda staat, staat er een mobiliteitsstudie. En ik denk dat die studie eigenlijk zou moeten uitgebreid worden. Want ook wij willen niet dat er verkeer wordt aangetrokken naar de binnenstad. En wij zijn ervoor om het centrum zo autoluw mogelijk te maken.

Maar een combinatie daarvan met het schrappen van de stadsbussen, ja, dat is iets wat voor een hele hoop mensen problemen gaat opleveren. En ik denk dat ook in die studie zou moeten bekeken worden wat de gevolgen van die move zijn in onze stad voor de bereikbaarheid van het centrum. En dat er ook zou moeten bekeken worden of er geen versnelling kan komen in het realiseren van de randparkings rond onze stad, om op die manier een snellere, gemakkelijkere parking te voorzien aan de rand van de stad en een snellere verbinding met het centrum. En ik denk dat de bezorgdheid vooral daar zit. Dat daar een ja, een controverserend blijft bestaan en dat men toch doorgaat, terwijl dat eigenlijk de realisatie van de markt eigenlijk zou moeten gedragen worden door het geheel van de bevolking.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Maes. Ik denk dat er een aantal schepenen aangesproken zijn. Ik zal misschien beginnen bij schepen Buysrogge, die staat al ...

BUYSROGGE: Maar ja, het gemakkelijkste dossier misschien, laat ons daarmee beginnen. Dat is goed, mevrouw de voorzitter. Ik ben op twee elementen aangesproken. Enerzijds de stadswinkel, budgetten. Het is hier, in de loop van het dossier is dat al meermaals aangekaart, de financiële controle, dat we daar toch wel goed voor moeten opletten. Het was niet mee opgenomen in de presentatie, omdat we een overzicht gegeven hebben van de nieuwe strategische projecten, die in de huidige bestuursperiode geselecteerd zijn. De stadswinkel dateert van vorige periodes. Dat is nu volop in uitvoering en jullie hebben vorige week en deze week ook allemaal de kans gekregen – en velen daarvan hebben daarvan gebruik gemaakt – om de werf te bezoeken. Ik heb ook begrepen van de toelichting of van de mensen, die ik daarover gesproken heb, dat dat toch wel een zeer interessante rondleiding was. Concreet, uw suggestie rond de controle van de budgetten, ik engageer mij – we moeten zien in welke commissie dat dan komt, ofwel in de commissie van goeie collega Bart De Bruyne of bij mijzelf – om op het moment dat er stilaan een overzicht is en een eindafrekening in beeld kan gebracht worden, zullen we er in alle transparantie naar de gemeenteraad, naar één van de commissies, zullen we daar zeker terugkoppeling geven. Rond het zwembad hebben we het in de algemene commissie wel gehad. Zijn er daar ook door een aantal raadsleden een aantal vragen over gesteld. In heel het Sportkringpark heb je heel veel trajecten, die samenlopen en die op een gegeven moment elkaar tegenkomen. Je hebt het rup, je hebt de DBFMO-opdracht, je hebt het rioproject, je hebt het ontwerpen en de aanleg van het Sportkringpark. En dus om heel dat geheel gebundeld en overzichtelijk te krijgen, dat is een gigantische operatie.

En het klopt, dat de grondverwervingen, waar we dus het linkse deel hebben we er al een heel stuk kunnen verwerven, maar aan de voorzijde is er dus inderdaad nog een ontbrekend deel, dat essentieel is – ik beklemtoon het nogmaals – dat essentieel is om het integrale project – ik spreek niet later over het zwembad, maar ik spreek over het integrale project van het Sportkringpark – om dat te kunnen realiseren, is de verwerving van die voorzijde essentieel. Om daar dan een volwaardige inrichting te doen, niet zozeer om het zwembad als gebouw neer te poten, omdat het gebouw zich achter die grond bevindt, maar wel om een volwaardige inrichting te geven aan de integrale site met dat voorplein, met voldoende fietsparkeerplaats, met ook alle hedendaagse en nieuwe toekomstgerichte mogelijkheden in het kader van de mobiliteit is dat essentieel om dat voorplein een echt volwaardig voorplein te kunnen geven. En is de verwerving daarvan essentieel. Ik heb in het verleden al meermaals gezegd, dat daarover al heel wat gesprekken gevoerd zijn om daar een minnelijke regeling te kunnen treffen met de eigenaar. Tot op vandaag is daar nog steeds geen doorbraak. Ik had hier liever andere informatie aan u bezorgd, maar ik kan dat op dit moment niet. En ik heb ook in de algemene commissie gezegd, dat we daarover ook beslist hebben om nog een brief te sturen naar de eigenaar met onze vaste wil om dat perceel te kunnen verwerven. Als die minnelijke regeling niet zal slagen – ik hoop dat dat wel slaagt – maar als dat niet slaagt, dan zijn we ervan overtuigd in het kader van de volledige realisatie van dat project, dat er niet anders opzit – ik zie het liever anders – maar dat er niet anders opzit dan over te gaan tot een onteigening. Maar we moeten zien hoe dat exact zal verlopen. Ik koester nog hoop, al dan niet met enige naïviteit, maar ik koester nog altijd hoop dat dat kan gerealiseerd worden in een minnelijke schikking. Zo niet, zullen we overgaan tot een onteigening. En dus daar is ons tijdspad dat we voor ogen hebben, omdat we denken dat we in het kader van die onteigening zeer sterk staan, dat onze dossieropbouw ook in dat opzicht zeer goed zit, dat daar onze timing om die grond effectief volledig te kunnen aanleggen en te kunnen verwerven en aanleggen, dat daar de timing 2024 is. Dus hypothekeert dat op dit moment niet onze voortgang in de procedures, maar is het onze vaste wil om dat perceel te verwerven.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Schepen Baeyens?

BAEYENS: Ja, kort. Ik denk het Huis van het Nederlands – dat is ook een vraag geweest in de cultuurraad - en we hebben dat daar ook gezegd, dat we dat gaan bekijken wat daar eventueel mogelijk is. Wat daar hun wensen zijn. Is dat nog in te passen. Dus, die deur is zeker niet dicht. En het is ook geen onlogische vraag. Uw tweede vraag – en dan kijk ik ook naar collega Hanssens – is de volgorde van bib, realisatie op de plek van de oude bib en het plein. Ik heb hier de slides voor mij. Grote tegenspraken zie ik hier niet.

Dus het is de vaste bedoeling om de nieuwe bibliotheek eerst te realiseren. Dan kun je iets met de projectgrond werken starten. En dat daar dan parallel ook naar het plein gekeken wordt, lijkt mij niet zo'n tegenspraak, maar ik geef daarvoor graag het woord aan Carl.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, dank u wel, voorzitter. Het klopt hé. We beginnen met de bouw van een nieuwe bib. Waarom? Dan kunnen we de oude bib verlaten en kan er dan een project starten op de locatie van de oude bib. Voor de kleine aanleg zou het dan de bedoeling zijn om toch gradueel op te schuiven. Eén, vanaf de locatie van de nieuwe bib om zo verder te gaan naar de Grote Markt toe en de locatie van het nieuwe gebouw dat komt op de plaats van de oude bib, om daar het plein af te werken. Nu, nog wat onzekerheid over wat er op die nieuwe plaats komt, ja en neen. Eén, we hebben een insteek, die vanuit de conceptstudie komt om daar een stadssupermarkt te realiseren. We hebben het rup dat zegt wat er mogelijk is op die locatie. En om dat allemaal stevig vast en juridisch sluitend in een verkoopdossier met voorwaarden – dus geen blanco cheque naar wie dan ook – maar die verkoopvoorwaarden goed vast te leggen, daar hebben we juridische ondersteuning voor binnengehaald. En daar geven we onszelf ook voldoende tijd voor, eind 2022, om dat verkoopdossier goed en stevig in mekaar te krijgen. En dan hangt het ervan af wie meedoet in dat verkoopdossier om te kijken welk project dat er zal gerealiseerd worden met welke functies. En zoals gezegd, het rup laat daar redelijk wat toe. Wat betreft de opmerkingen rond de Grote Markt, ik denk dat we in een korte reactie naar de mensen, de mensen van het stadskerncomité toe ons zeer empathisch hebben opgesteld. In de zin dat ongerustheid, dat dat niet ongewoon is. Sommige mensen leven nog altijd met de gedachte aan de heraanleg van de markt in 2004-2005. Dat we niet dezelfde fouten mogen maken. Dat er een aantal dingen bezig zijn in de stad, waar men soms geen lijn in ziet. Er zit wel degelijk een lijn in. We hebben een heleboel visie opgebouwd met beleidsdocumenten in de afgelopen 6 à 7 jaar. Ja, dat dat ongerustheid creëert en dat men die visie niet ziet of niet aanvoelt, dat kan ik begrijpen en ik wil dat gerust op mij pakken. En we hebben ons voorgenomen om die dialoog met de handelaars zeker – met handelaars in het algemeen – zeker op te nemen en te versterken. En mevrouw Somers zal daar subiet wel nog iets over zeggen in het kader van het nieuwe detailhandelsplan dat er zit aan te komen. En het is de bedoeling om inderdaad iedereen mee te krijgen. Maar ik denk dat het – en dat zou onze ambitie moeten zijn, maar we moeten ook realistisch zijn – het zal nooit lukken om 100 % van de Sint-Niklazenaars mee te krijgen. Maar ik ben het eens met mijnheer Maes als hij zegt van ja, de markt zou van iedereen moeten zijn. En we moeten zoveel mogelijk mensen op die trein meekrijgen van die nieuwe Grote Markt.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Eerst had mijnheer Wymeersch het woord gevraagd en daarna mijnheer ... Ah, mevrouw Somers, excuseer.

SOMERS: Ja, ik denk dat Carl, mijn collega Carl Hanssens onmiddellijk naar mij verwezen had. Dus ik wil daarop aansluiten. Ik kan zeggen dat er reeds twee sessies zijn geweest ter voorbereiding van het nieuwe detail- en horecaplan. Zowel in het centrum van de stad als in kernen van de deelgemeenten. Dat waren zeer constructieve vergaderingen onder leiding van de provincie. Want zij ondersteunen ons in gans dit traject. Ook de universiteit van Gent heeft in het voortraject in het kader van de enquête ons daarin ondersteund. En daar komen natuurlijk alle aspecten aan bod en niet enkel het mobiliteitsaspect. Maar dat is er een onderdeel van. Maar het wordt natuurlijk ook gezien in een veel ruimer kader met alle aspecten, die handel en horeca aanbelangen. De uitvoering daarvan en het voorleggen van dit nieuwe plan zal er zijn voor de start van het nieuwe jaar. Dus ook dat zal nog ruimschoots besproken worden op volgende commissies. Dan wil ik nog eventjes terugkomen op de opmerking, die mijnheer De Meyer maakte naar aanleiding van het project site Heistraat. Ik ben er altijd vanuit gegaan dat mijnheer De Meyer de grote fan was van dit project, waar we met bijzonder veel aandacht kijken naar circulariteit, het herinvullen van oude sites die een heropwaardering nodig hebben, zeker in een zeer dense buurt in Sint-Niklaas. Ik denk dat je op geen enkele manier kunt afleiden uit de voorstelling en uit de woorden, die ik op de commissie heb gesproken, dat we nog nergens staan. Dit vind ik eigenlijk echt, allé, ja, ik kan er geen ander, ik vind dat – schande kan ik het niet noemen, want iedereen zijn gedacht – maar we staan zeker niet nergens. En het feit dat je een gebouw casco zet, is nu net omdat de vraag komt van iedereen waar we al mee gesproken hebben om niet in één keer heel veel geld uit te geven aan het volledig inrichten van een gebouw en te zeggen hoe groot elk compartiment moet zijn en hoe dat volledig moet ingedeeld worden, maar dat eigenlijk op zo'n manier klaar te zetten, dat het gebouw, dat afhankelijk van de ondernemers die erin gaan komen en dat gaat heel veel verschuiven en dat gaat soms ook op korte tijdsspanne zijn. Dus er gaat misschien iemand inzitten voor een jaar en iemand nieuw inkomen. En dat gaat echt een allé ja, een site zijn die leeft en beweegt. En daardoor te stringent nu een project gaan opbouwen, dat heeft tot op heden iedereen ons al afgeraden. Dat is ook de reden waarom dat we starten met het casco zetten van het gebouw, zodoende dat we die ja, moduleerbaarheid nog hebben op vraag van ondernemers.

Ik kan u zeggen, dat vanuit onze samenwerkingsovereenkomst met Voka, vanuit de samenwerking die we hebben met BEPASIN, een organisatie die ondertussen uitgegroeid is tot meer dan 100 ondernemers, die aangesloten zijn sinds dit jaar - dus dat is meer dan een verdubbeling van het aantal leden binnen BEPASIN – met contacten die we hebben gehad met universiteitsinstellingen, met andere opleidingsinstellingen, onderwijsinstellingen en dergelijke meer, dat er bijzonder, bijzonder veel interesse is om mee te springen in dit traject. Maar – en dat heb ik ook heel duidelijk gesteld op de commissie – als je geen beheersstructuur hebt en je kan niet naar mensen gaan en zeggen op deze manier gaan we nu met de verschillende spelers, zijnde Den Azalee, zijnde het opleidings- en oriëntatiecentrum en zijnde de Circulaire Hub, als je dat niet hebt, dat is eigenlijk eerst uw doelstelling en dat moet je eerst op poten zetten, dan het casco maken van het gebouw en ondertussen zoek je verder. En ja, ik kan misschien nog niet al die namen nu communiceren, omdat ze zoals u zegt effectief geen handtekening hebben gezet onder een overeenkomst, maar voor mij wil dat zeker niet betekenen dat we nergens staan. En ik ga ervanuit, dat ik u dan op korte termijn ja, kan verrassen.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik geef het woord aan de heer Wymeersch. Frans, je hebt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik ga eerst even kort repliceren als u mij toestaat op hetgeen dat schepen Somers heeft gezegd. Wat ik eigenlijk het ergste vind in haar antwoord is, dat ze de indruk geeft dat ze zichzelf gelooft. Als ik ... Ja, maar als ik haar bezig hoor over grootse plannen, horecaplannen en middenstandsplan, ik geloof niet dat u beseft hoe het met de horeca en met de middenstand niet alleen in het centrum van de stad, maar in het algemeen en in de deelgemeenten gesteld is. U loopt het risico, dat u met een horecaplan en met een middenstandsplan gaat uitpakken op het ogenblik dat er van horeca en middenstand in onze stad geen sprake meer is. Zo erg is het gesteld. Maar u moet uw ogen opendoen en u moet uw oren te luisteren leggen. Dat korte opmerking. Dan een opmerking dus over waar ik verschillen zie in de behandeling in het H. Heymanplein. Ik zie in de tijdsroosters aan de ene kant wat betreft de nieuwe bibliotheek een participatietraject dat begint in november 2021. Dus dat is binnen 2 maand. Ik zie dat het openbaar onderzoek rond het rup H. Heymanplein begint nog deze maand of begonnen is deze maand. Zijn dat twee dezelfde dingen? Neen, maar ze zijn wel zeer sterk met elkaar gerelateerd en familie van mekaar. Dus dan vraag ik mij af of dat niet beter op mekaar zou kunnen worden afgestemd en dat men dus daar een globale bevraging van de bevolking zou kunnen organiseren. Ik denk dat dat veel overzichtelijker zou zijn. U moet trouwens de beide projecten als een geheel beschouwen, het H. Heymanplein inclusief de bib. En de bib kan niet zonder het H. Heymanplein.

Waarom dan aan de ene kant een participatietraject dat begint einde van het jaar en nu een openbaar onderzoek dat al begint hic et nunc? Dat snap ik niet en misschien kan daar nog een mouw aan worden gepast.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ja, dank u. Maar eerst en vooral was ik een beetje verrast en misschien zelfs in snelheid genomen door het feit dat een aantal collega's de stand van zaken van de meerjarenplanning aangrijpen om – wat niet onlogisch is natuurlijk – een discussie op start te brengen over de strategische projecten. Over de markt zelf, de Grote Markt, wil ik mijn rook nog wat inhouden tot punt 10 van deze agenda, ja, waar een expliciet agendapunt staat over de Grote Markt. Nu, ik wil wel effen inpikken op hetgeen dat schepen Buysrogge daarnet gezegd heeft toen hij begon over de grondverwerving, die noodzakelijk is voor de realisatie van het zwembad en het Sportkringproject. In het begin dacht ik bon, hij is tot inzicht gekomen, maar uiteindelijk ja, geeft hij er een draai aan en zegt hij, ja, we zijn ervan overtuigd dat ons onteigeningsdossier sterk genoeg is om de timing aan te houden. Spreek mij tegen, maar zo heb ik het begrepen. Nu, allé, ik zal het dan nog maar eens zeggen. Men moet zich beseffen binnen het stadsbestuur welk financieel en welk juridisch risico men aangaat als men een toewijzing gaat doen van de concessie op een moment dat nog niet alle gronden verworven zijn om die concessie, om dat project te realiseren. Sterker nog – en dat is dan ook het nut geweest van die commissiezitting van deze week – als ik zie wat de timing is van het ruimtelijk uitvoeringsplan, allé, dan is ten eerste de kans heel reëel dat er een toewijzing van de concessie zal gebeuren op het moment dat de eigenlijke rup-procedure zelfs nog moet worden opgestart. We hebben nu wel een studiebureau aangesteld, wat een eerste belangrijke stap is. Een plenaire vergadering, waar een voorontwerp besproken wordt, dat zal allicht pas plaatsvinden op het moment dat er al een concessionaris is toegewezen. En als ik dan de timing bekijk van het rup, men wil er ergens mee landen in de loop van 2023, begin 2023, allé, het zou dus wel eens goed kunnen zijn, dat als men nu echt een onteigening nodig heeft, dat die onteigening maar zal kunnen gerealiseerd worden op het moment dat het zwembad zijn deuren - misschien dan iets minder feestelijk dan dat men vooreerst in gedachten had - heeft geopend. Dus men loopt daar risico's naar de timing van het project, naar de uitvoering van het project, maar ook – en vooral – op financieel en op juridisch gebied. Ik wil ook wel waarschuwen – maar ik ga daar redelijk cryptisch in blijven in wat ik zeg – men moet er zich van uit het stadsbestuur voor hoeden, dat men heel de zaak van de verwerving van de gronden niet begint doorheen te mengen met de toewijzing van de concessie.

Meer ga ik daar niet over zeggen. Maar dat is ook een risico, dat vasthangt aan de timing, die men persé wil handhaven in dit dossier.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Heel kort. Schepen Somers, ik ben een uitdrukkelijke fan van het project Heistraat en circulaire economie. Maar het is juist omwille dat ik zo'n grote fan ben, dat ik ontgoocheld ben als ik merk welke snelheid er is voor twee andere dossiers en de traagheid der dingen hier. Er zijn stappen gezet, daar ben ik niet blind voor. Maar ik had gehoopt en ik had verwacht, dat we verder zouden staan. En dat wou ik u uitdrukkelijk en de collega's van het schepencollege en de gemeenteraad meegeven. Ik sluit mij volmondig aan bij collega Kris Van der Coelden. Burgemeester, als collega Buysrogge alleen in persoonlijke naam gesproken heeft, alstublieft, grijp in, want hij speelt met vuur. Zorg ervoor, dat ge geen brand krijgt, die ge daarna moet blussen. Zorg ervoor, dat hoe dan ook er geen toewijzing gebeurt voordat alle nuttige gronden verworven zijn of u staat mogelijks achteraf voor heel ernstige problemen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Goed. Ik denk dat we iedereen aan het woord hebben gelaten over dit punt. Het is geen stemming, het was een kennismening. Dus we gaan over naar punt 7, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Activiteiten Cultuurcentrum Sint-Niklaas vzw, wijziging lid algemene vergadering, goedkeuring. Schepen?

BAEYENS: Ja, toegelicht hé. Ja, dat is op zich ...

VOORZITTER: Goed. Zijn daar vragen over? Ik denk het niet. Dan gaan we over tot de stemming. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Ah, excuseer. Onthouding van PVDA. Punt 8 is dus naar latere datum verschoven. Punt 9, diensten, openbare werken, leveren van prestaties door derden voor rioleringen, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Dat is toegelicht in de commissie. Denk ik niet zoveel vragen meer over hé. Ik denk het niet hé.

VOORZITTER: Zijn daar nu vragen? Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 10, diensten, strategisch project Grote Markt, aanstellen van een dienstverlener voor een studie rond flankerende mobiliteitsmaatregelen, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, voorzitter, in tegenstelling tot het vorige dossier toch wel heel wat vragen, bedenkingen en verschillende insteken rond die mobiliteitsstudie. Het is de bedoeling van die mobiliteitsstudie om in kaart te brengen wat de gevolgen zullen zijn van de aanleg van de Grote Markt of na de aanleg van de Grote Markt.

En dan vooral toegespitst op de verschillende kruispunten op de rondweg van onze stad. Het is ook uitdrukkelijk de bedoeling om dat niet alleen in kaart te brengen, maar ook een aantal oplossingsvoorstellen te doen, als blijkt dat doorstroming of veiligheid in gevaar komen. Dat kan van alles zijn. Dat kunnen harde maatregelen zijn en dat kunnen zachte maatregelen zijn, aanpassingen aan de lichtenregeling, maar dat kunnen ook veiligheidsingrepen zijn. Later op de avond staat er ook nog een vraag rond conflictvrij maken van kruispunten. Ook dat maakt deel uit van deze studie of kan een suggestie zijn dat uit deze studie voortkomt. Voilà, dat ter inleiding.

VOORZITTER: Ja, voor ik het woord geef aan de raadsleden moet ik even aan de schepen vragen of hij, dus of de schepenen als het over hun punten gaat, of ze toch hier willen komen zitten omwille van de camera's, die speciaal hierop zijn gericht. Dus, schepen Hanssens, als je zou willen hier ... Eén van beiden ... Ja, je mag kiezen waar. Als ge u zo breed kan uitstrekken, dan ... Goed, eerst de heer De Meyer heeft het woord gevraagd, de heer Marc Huys en de heer Van der Coelden. Ja?

DE MEYER: Ja, ik zal kort zijn, voorzitter.

VOORZITTER: Ja, wij doen normaal in volgorde hé. Wij doen het normaal zo.

DE MEYER: Dat is toch logisch. Voorzitter, collega's, ik zal kort zijn, in die zin dat ik niet alles moet herhalen wat ik op vroegere gemeenteraden reeds gezegd heb. De probleemstelling, zoals ze nu voorligt en de oplossing, die men nu suggereert met deze studie vertrekt eigenlijk van een concept zoals men het als schepencollege ziet, maar wij hebben daarop een totaal andere visie. En dan kunnen we niet anders dan - consequent zijnde met onze vroegere stemming - daar principieel tegenstemmen. Omwille dat wij uitdrukkelijk de keuze gemaakt hebben voor de tweede in- en tweede uitrit, zoals ook in de oorspronkelijke plannen stond. We blijven ervan overtuigd, dat zelfs bij begeleidend maatregelen dit een verkeerde keuze is, die zal zorgen voor bijkomende verkeersproblemen. Ons stadscentrum blijft vanuit het noorden, zelfs met bijkomende parkings die ge voorgesteld hebt, schepen, moeilijk bereikbaar. Luister naar uw meest dynamische middenstanders van de stad, die zich in de toekomst bedreigd weten. Ik was eigenlijk een beetje ontgoocheld als ik de reactie las van het college op deze actie. Ik vond dat vrij hooghartig afdoen en neerzien als ge zegt "zij grijpen terug naar het verleden". Ik denk dat onze meest dynamische middenstanders beter verdienen. Ik wil toch ook de bijzondere aandacht vragen van het college voor alle thuiszorgpersoneel, dat in het centrum van de stad moet werken. Zij ervaren dagelijks de grote mobiliteitsproblemen als zij hun patiënten moeten bezoeken. Alstublieft, het is bijna een smeekbede, stuur de plannen nu nog fundamenteel bij. Het kan nog. Wacht niet langer.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord aan de heer Marc Huys.

HUYS M.: Ja, collega's en vooral schepen, we hebben een paar problemen. Ik heb er hier vier opgeschreven. Het eerste gaat over de methode, die voorgesteld wordt aan het studiebureau. De werkmethode is eigenlijk heel eenvoudig. Kruispunttellingen doen, dan telling van ingaand/uitgaand verkeer, die dan omzetten naar een andere routing en dan natuurlijk zorgen dat die capaciteit bestudeerd wordt. Daarover gaat het. Nu, met die methode denk ik dat ge een belangrijk iets over het hoofd ziet, dat is namelijk het mogelijk sluipverkeer dat gaat ontstaan. Ik kan mij goed voorstellen, dat mensen die bv. vanuit Vlyminckshoek komen en die willen bv. ergens op de Kokkelbeek zijn en dat die ja, binnenwegen gaan beginnen zoeken. Hetzelfde voor mensen, die van het zuiden komen, dat die via de Moerland de stad gaan beginnen inkruipen en zo verder door in de wijk. Nu, om dat in kaart te kunnen brengen, denk ik dat er een andere methode is die moet voorgesteld worden aan het studiebureau, dat is namelijk de methode van de bevraging op de plek zelf, dus op de Grote Markt zelf, naar herkomst en bestemming. Dat is gemakkelijk te doen. Het verkeer gaat daar heel traag. Ge kunt dat in groepen van 10 auto's organiseren en daar hebt ge niet te veel personeel voor nodig. Dat was nr. 1. Ten tweede denk ik dat het onderzoek moet gepaard gaan met een ander soort van onderzoek. Dat is namelijk de effecten van het koopgedrag, toeristische attractie, de bereikbaarheid van dienstverlening, enz... En ook – en dat is belangrijk, denk ik – de effecten van de grote omrijfactor. Ik heb uitgerekend dat de omrijfactor gemiddeld tweemaal is. Dus iemand die nu 3 km moet rijden over de Grote Markt, zal dan in de toekomst 6 km moeten rijden. Ten derde is er de kostprijs, 35.000 euro, btw in voor een studie die volgens mij gemakkelijk kan worden uitgevoerd door de mobiliteitscel. Het is maar een kwestie van eenvoudig telwerk en eenvoudig cijferwerk. En ten vierde - en dat vind ik dus zeer eigenaardig in heel dat dossier – staat er een zin “er wordt geen participatietraject voorzien”. Dus dat betekent ... Ja, wat het betekent, weet ik niet, wat de intentie is van het schepencollege met die zin. Maar ik leid ervan af dat de burgers hier buitenspel worden gezet wat dus de organisatie betreft. En dat ze wel zullen zien wat er gaat gebeuren als de Grote Markt doorgeknijpt wordt. Ik dank u.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Huys. Ik geef het woord aan de heer Van der Coelden. Kris?

VAN DER COELDEN: Ja, merci. Ik denk, voorzitter, mocht dit voorstel hier 2 jaar geleden gedaan zijn aan de raad, dat de kans groot zou geweest zijn, dat we dit mee goedgekeurd zouden hebben. Ik denk dat niemand in de zaal hier ervan moet overtuigd worden, dat het knippen van het autoverkeer op de Grote Markt, dat dat een heel belangrijke ingreep is. Een ingreep met heel veel impact op de mobiliteit in Sint-Niklaas.

En de vraag stelt zich inderdaad, ja, als die mensen niet meer over de markt kunnen rijden, gaan ze dan nog rijden, waar gaan ze dan nog rijden en kan de stadsring, kan de Singel dat bijkomend verkeer verwerken? Op basis van zo'n studie zou men dan een beslissing kunnen nemen hebben over de knip en over de verkeerscirculatie in het centrum. En ik verheel u niet, dat er daarover ook binnen onze eigen fractie, binnen onze eigen partij de nodige twijfels en discussie zal geweest zijn, met name over de vraag of je de oostelijke tangent nodig hebt of niet nodig hebt om die ingreep te kunnen doen. Dus in die zin zou doorgedreven en objectief studiewerk zeer van pas komen om in de discussie knopen door te hakken. Vandaag echter spant men het paard achter de wagen. De beslissing over de knip is genomen. Dat blijkt ook duidelijk uit het bestek. In het bestek, in de studieopdracht die we hier vanavond voor ons krijgen, staat heel duidelijk dat men ermee rekening moet houden, dat er op de markt enkel nog bestemmingsverkeer mogelijk is en dat het doorgaand verkeer niet meer over de markt zal kunnen. Dus ja, het uitgangspunt is duidelijk. Bovendien – en dat sluit aan bij wat Marc Huys zei – vraag ik mij ook af hoe je door alleen maar op de Ring of de kruispunten te gaan tellen, hoe je zicht gaat kunnen hebben op de hoeveelheid verkeer, die effectief op die Ring en op die kruispunten bijkomend of allé, op een andere manier zal terechtkomen op de momenten dat je de markt knipt. Ik heb zelf begin van dit jaar in mijn eigen wijk auto's staan tellen. Bon, als je dan bv. ziet wat er allemaal binnenkomt op het kruispunt van Driegaaien, ja, dat verkeer, dat gaat overal naartoe. Een deel komt op en over de markt. Een deel verdwijnt in de wijk. Van veel mensen weet je het niet. Dus door alleen maar op de kruispunten te tellen, heb je volgens mij geen goed zicht op wat de knip op de markt teweeg gaat brengen naar ja, verandering van circulatie in Sint-Niklaas. Om u dan toch een idee te geven van wat de impact zou kunnen zijn van die knip, wij hebben zelf in 1997 alstublieft, toen het toenmalig bestuur uitpakte met plan 2000 – de markt was toen nog een autostrade op twee of drie rijvakken door Sint-Niklaas en het toenmalige, moedige stadsbestuur lanceerde plan 2000 met een knip op de Grote Markt – we zijn dat toen zelf gaan tellen met camera's en al op de Grote Markt. Ja, toen – en de nadruk op toen – toen bleek dat in de avondspits 1.500 auto's doorgaand zijn op de Grote Markt. Dat waren er 7, allé, grofweg afgerond 750 van de Parklaan richting Hofstraat en Plezantstraat, 750 in de omgekeerde richting per uur in de avondspits. Het kan zijn dat het er nu maar niet meer de helft zijn. De capaciteit van de wegen is ook veranderd. Maar het zullen er nog in ieder geval altijd heel veel zijn. Bon, we zullen zien wat er uit deze studie komt. In ieder geval lijkt het ons duidelijk, dat dit ook nieuwe discussies gaat openen. Wij hebben zelf geflyerd op de Grote Markt onlangs. Dat ging toen niet zozeer over de mobiliteit, eerder over de bestemming van het marktplein zelf.

Ja, hoeveel mensen dat er ons toen aangesproken hebben, die zelfs nog niet wisten dat die knip in het verschiet lag, die niet wisten dat er een probleem zou zijn als ge dat doet om van het noorden ja, te kunnen parkeren op de markt of op het H. Heymanplein. Ja, die mensen zullen stilletjes aan ook wel wakker worden. De middenstand is wakker geschoten. Dat is hier ook al gezegd. Dat hebben we ook kunnen lezen in de pers. De middenstand is bezorgd en we begrijpen ook die bezorgdheid. En dan is het inderdaad – en ook hier sluit ik mij aan bij Marc Huys – dan is het inderdaad raar om in dat bestek te lezen, dat er geen participatietraject voorzien wordt. Ik denk, schepen, dat – en ge zijt een mens, die participatie en gesprek niet uit de weg gaat, dat weet ik – maar ik denk echt dat de tijd, dat je deze discussie of deze non-discussie kunt leiden met schone filmpjes, met Teams-vergaderingen, waar er vooral gecommuniceerd wordt vanuit de stad naar de burgers, maar waar er in feite weinig weerspraak is, ik denk dat de komende jaren die tijd echt gedaan gaat zijn. En dat het stadsbestuur zijn voeten vuil zal moeten maken. Dat ze zowel aan de burgers als aan de middenstanders zullen moeten uitleggen wat men van plan is. Ja en ofwel op basis van deze studie, die versterkt u dan in uw overtuiging en die gaat ge kunnen gebruiken om uit te leggen waarom dat ge op de juiste lijn zit, ofwel trekt ge uit zo'n studie, allé, heb je ook de moed daarvoor om daaruit de nodige conclusies te trekken en de plannen bij te stellen als zich dat opdringt. Maar met deze studie én met hetgeen dat begint te leven binnen de bevolking, dat de discussie nog niet beslecht is in het perspectief van 2024, dat lijkt ons wel heel duidelijk.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Mevrouw Geerts wil nog het woord. Christel?

GEERTS: Ja, heel kort. Dank u wel, voorzitter. Ik sluit mij uiteraard naadloos aan bij de tussenkomst van mijn fractieleider. Maar ik wil, zijnde einde was misschien iets te positief nog. Omdat ik op het eind van de discussie – en het moet gezegd, het zijn altijd goeie commissies, waar we alle vragen kunnen stellen aan de schepen – maar op het einde van de commissie heb ik eigenlijk de banale vraag gesteld “schepen, als nu zou blijken uit dat onderzoek, dat ge de situatie niet in orde krijgt, is er dan een bereidheid om de plannen te herzien” en daar was de schepen, in tegenstelling tot zijn milde houding doorgaans, was hij vrij kordaat in zijn antwoord. De plannen zouden niet worden herzien. Dus, allé, ik vind dat wel jammer en het is misschien weer nog een voorbeeld van uw ja, een dadendrang is goed als politiker, maar soms is het ook goed om toch eens te luisteren. En dat lijkt mij hier ook weer niet het geval. De zoveelste studie, windowdressing, we weten het niet, maar we weten nu al – de schepen heeft het formeel gezegd – de plannen zullen niet aangepast worden, wat ook de studie uitwijst.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Geerts. Mijnheer Maes vraagt nog het woord. Jef, je hebt het woord.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Zoals de schepen daarnet heeft gezegd, zien wij wel degelijk wel positieve punten in deze studie en deze telling, onder andere in functie inderdaad van het inrichten van conflictvrije kruispunten. Iets waar we straks nog over gaan spreken. Dus in dat opzicht zijn wij niet helemaal tegen deze studie gericht, maar hebben we twee opmerkingen. En de eerste is, dat we het natuurlijk jammer vinden dat dit niet door de eigen diensten kan gebeuren. Die zijn blijkbaar wel nog altijd onderbemand en overbevraagd. Misschien, als u zegt, schepen, dat quasi elk dossier dat in deze stad wordt opgestart een mobiliteitseffect en een component heeft, misschien moet men daar dan toch de eigen diensten versterken, zodanig dat men dat in eigen diensten kan onderzoeken. En een tweede element heb ik daarnet al gezegd en u heeft daar nog niet op geantwoord, maar ik denk dat naast de kwestie van het autoverkeer ook de effecten van het schrappen van de stadsbussen best wordt onderzocht en wordt bekeken welke andere modi mensen kunnen gaan nemen en op welke manier men dat gaat organiseren om het stadscentrum wel bereikbaar te houden met de knip op de markt. Want ik denk niet dat het een geheim is – en ik herinner mij nog het debat dat er is doorgedaan voor de verkiezingen daaromtrent – hebben wij ons daar met quasi alle – op twee na – alle partijen ons voor die knip uitgesproken. Dus ik denk dat we daar ook mogen aan herinneren, maar er moet een oplossing komen voor de bereikbaarheid van het centrum. En ik denk dat deze studie alleen daar geen oplossing voor gaat bieden.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Dan geef ik het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Dank u wel, voorzitter. Al weet ik niet of ik u moet bedanken voor het woord te krijgen. Er is veel gezegd. Maar laat mij eerst beginnen met hetgeen dat niets met de inhoud te maken heeft, maar wel met de omkadering van deze studie. Het is regelmatig, dat in deze raad wordt aangehaald ja, waarom doe je dat niet met eigen personeel. Ik vind dat eigenlijk een beetje van weinig respect voor onze ambtenaren getuigen. Het zou veronderstellen, dat die heel veel tijd hebben om er nog veel bij te nemen. Integendeel, het zijn onze mensen zelf die vragen om ondersteuning te krijgen, om expertise mee te krijgen. En waarom? Omdat dat verrijkend is om te sparren met specialisten in het vak. Onze mensen zijn generalisten met een specifieke interesse, maar de markt zit vol met specialisten. En ze hebben die specialisten nodig om die generalistische kennis te versterken. Dat is één ding. Het tweede ding is, men vergeet soms dat onze ambtenaren – en zeker de mobiliteitsambtenaren – ook al is dat niet zichtbaar – en Jef heeft ernaar verwezen, ik heb het ook in mijn commissie gezegd – de mobiliteitsambtenaren zijn in elk dossier, elk dossier betrokken en spelen zij een belangrijke rol.

Onze mobiliteitsambtenaren, die geven advies op elke, bijna elke bouwvergunning moeten zij advies geven. Onze mobiliteitsambtenaren zijn bezig met het beantwoorden van meldingen. En het is nog niet zolang geleden – in de vorige gemeenteraad – dat de ombudsvrouw het uitstekende rapport naar voorbracht van de meldingen – niet de klachten, de meldingen – en waaruit blijkt dat mobiliteit samen met wegen de twee grootste categorieën zijn van meldingen. Dat doen onze mobiliteitsambtenaren ook. Moeten we dan niet meer mobiliteitsambtenaren aanwerven? Wel, ik wijs er ook op dat ik in 2013 – ik was schepen van mobiliteit – één mobiliteitsambtenaar ter beschikking had. Dat we ondertussen al met drie zitten. Zou ik er nog graag een ganse boot mensen bij krijgen? Ja, maar de vraag is natuurlijk, ja, gaat dat helpen of gaat dat ons vooruithelpen en gaat dat betekenen dat we geen externe expertise meer moeten binnenhalen? En dat is niet het geval. Ik besteed hier nu heel veel tijd aan, aan dat aspect, omdat ik het ook een beetje – en mijn collega's ook – een beetje moe worden om telkens en elke gemeenteraad die opmerking te horen. U mag misschien denken dat dat terecht is, maar uit mijn uitleg zou toch moeten blijken, toch enig begrip moeten blijken dat dat niet zo is. Dat terzijde. Inhoudelijk nu. Ik heb verschillende zaken gehoord. En het zou ons heel ver brengen om op elk van die opmerkingen individueel in te gaan. Waarom doen we deze studie en waarom doen we hem nu? Ik heb heel veel begrip voor het punt, dat mijnheer Van der Coelden aanhaalde, in de zin van dat ik ook wel wat op hete kolen zat om deze studie te kunnen uitvoeren. En hoe sneller dat we hem uitvoeren, hoe beter dat dat is. Maar herinner u de insteek van het ontwerpteam, die hun ontwerp gebaseerd had op de beleidsdocumenten die toen beschikbaar waren - waaronder het circulatieplan, maar waaronder ook ons mobiliteitsplan – waar alternatieve scenario's van circulatie werden gemaakt. Er is daar tekening geweest en dan is daar het voorwerp geweest. Dat voorontwerp, dat hebben we in juni pas afgeklopt. Daar leggen we definitief vast ja, we gaan vanuit de ruimtelijke aspecten van zo'n ontwerp. En het volgende is zo snel mogelijk die mobiliteitseffecten daarvan in beeld te brengen. En die mobiliteitseffecten, ja, die concentreren zich op de kruispunten op de rondweg. Waarom? Omdat men natuurlijk daaronder het circulatieplan van de stad heeft gelegd. Circulatieplan, dat we tezamen nog hebben opgesteld in 2016 en 2017. En daar gaat men uit van een soort van lussensysteem, dat het verkeer de wijk intrekt en terug naar buiten loodst via die rondweg. Dus dat is logisch, dat dat de eerste focus daarop is. Dat daar geen rekening mee zou gehouden worden met het intrastedelijk verkeer, dat kan ik betwisten. Want in dat circulatieplan sturen we natuurlijk telkens dat verkeer terug naar die kruispunten. En daar ligt ook het cruciale van de bereikbaarheid van de stad. Dan komen we bij dat tweede punt, bereikbaarheid van de stad. Hou die stad bereikbaar.

Alsof het knippen van de markt zou betekenen, dat de stad minder bereikbaar zou worden. Neen, ge gaat minder vrijheid hebben om met gemotoriseerd verkeer overal zomaar te rijden in de stad. En als we spreken over doorgaand verkeer wordt heel vaak verwezen naar die mens, die vanuit Sint-Pauwels komt en naar de E17 rijdt. Dat is doorgaand verkeer. Maar dat is ook intrastedelijk doorgaand verkeer. De mensen, die in de stad wonen of net buiten de stad, die over die markt rijden om naar een andere bestemming binnen de stad te gaan. En dat is nu net wat we niet willen, want dat vreet aan de bereikbaarheid van onze stad. Niet alleen de leefbaarheid, de beleving van de markt op zich, maar ook die bereikbaarheid. Waarom? Als iedereen staat aan te schuiven om aan die markt te rijden, ja, dan gaat er niemand de parking onder de markt gemakkelijk kunnen bereiken. Dus dat is wel een uitgangspunt, dat was ook een uitgangspunt, dat staat zo in het circulatieplan, maar dat staat erin voor een reden. Beleving aan de ene kant, maar bereikbaarheid zou een gevolg moeten zijn. De bereikbaarheid zou moeten verbeteren met dit plan. Goed, er zijn een aantal opmerkingen gemaakt over ja, de methode. Marc, ik ben altijd geboeid om te horen wat voor verschillende mogelijkheden dat er zijn. En een herkomst bestemmingstelling zit er niet in. Dat heb je heel duidelijk gelezen. Maar kunnen we na deze studie – en dan moeten we maar sparren met de resultaten van deze studie – kunnen we er wel nog aan toevoegen – maar dat gaat niet gedaan worden met interviews, maar dat zal gedaan worden op basis van GPS- en GSM-data – waar we de bewegingen kunnen zien. We zullen in de loop van dit jaar, waarschijnlijk eerder volgend jaar, nog een aantal circulatiemaatregelen uittesten. En dan gaan we ook zien hoe het verkeer zich zal verplaatsen. En dat kunnen we dan meenemen in deze studie. Maar wat moet hier dan eigenlijk uitkomen? Wat moet hier eigenlijk uitkomen uit deze studie? En dat is niet onbelangrijk. We gaan weten of dat bepaalde kruispunten aanpassingen nodig hebben, dat is één. Maar deze studie moet ook een aantal flankerende mobiliteitsingrepen kunnen aangeven. En wat kunnen flankerende mobiliteitsmaatregelen zijn? Dat kan verbeteringen zijn voor de zachte vervoersmodi. Dat kunnen inderdaad insteken zijn rond openbaar vervoer, want ik verwacht ook dat er rond de doorstroming van openbaar vervoer een aantal zaken uit deze studie gaan komen. Dat kunnen allerlei maatregelen zijn, die er net voor moeten zorgen, dat die bereikbaarheid van die binnenstad verbetert en dat men inderdaad die Ringweg blijft gebruiken. Het is niet alleen maar een foto dat we nemen, maar ook de maatregelen die we moeten nemen om dit te doen werken. Als ik, Christel, een beetje, ja, koppig leek op het einde, ja, dan klopt dat ook wel een beetje in de zin van we zijn begonnen vanuit een bepaald idee, vanuit het circulatieplan, vanuit het projectdossier voor de Grote Markt, vanuit het goedgekeurd voorontwerp, waar natuurlijk die knip voor autoverkeer er wel instaat.

Laat ons gewoon eerst afwachten van wat hier uitkomt, alvorens daar uitspraken over te doen. Maar het lijkt mij duidelijk, dat als ge dat opgeeft, dat ge geen project meer hebt. Dus, hier zomaar zeggen van we gaan hier die studie pakken en oei, dat wordt hier wat moeilijk. Nee, laat ons kijken welke flankerende maatregelen dat we kunnen nemen om ervoor te zorgen dat die bereikbaarheid niet slechter wordt, dat die beter wordt. Welke andere flankerende maatregelen kunnen we nemen, zodat iedereen die werkt of een zaak heeft in het centrum, dat die dat verder kan zetten en liefst nog beter dan vandaag. Laat ons kijken hoe de randparkings – dat is ook een opmerking die gemaakt is – of de buurtparkings, waar we hebben toegezegd dat we die gaan realiseren, hoe schakelen we die in om die bereikbaarheid van ons stadsnet te versterken en niet te verzwakken. En we zijn bereid vanuit het college om daar heel ver in te gaan in welke maatregelen dat we daarvoor moeten nemen. Moet ik eventjes teruggaan naar het lijstje. Ja, Jos, ik wil ook nog eens terugkomen op twee van uw laatste opmerkingen, dat u ontgoocheld was in onze reactie naar de meest dynamische middenstanders van onze stad. U vond dat niet respectvol. Ik ben het woord kwijt dat ge gebruikt hebt. Wat wij hebben willen zeggen, is twee dingen. Eén – nee, drie dingen – één, wij begrijpen de ongerustheid. Twee, bereikbaarheid is ook onze doelstelling. En drie, wij willen verder gaan op dat pad om de detailhandel en de horeca in onze stad te ondersteunen. En Frans zegt ja, het is al 5 na 12, kijk hoe moeilijk dat de mensen het hebben. Dat heeft met van allerlei factoren te maken. En we zijn ons daar heel goed van bewust. En dat is ook de insteek van dat nieuw detailhandelsplan, van we zitten in een nieuwe realiteit vandaag en we moeten onze middenstand en onze horeca zo goed mogelijk ondersteunen. En dat gaat van mobiliteitsmaatregelen tot andere ondersteuningsacties, het hele brede gamma. Voor de thuisverzorgers volg ik u volledig. Het is ook onze bedoeling – en u hebt dat kunnen lezen in het reglement rond de verkeersfilters – dat thuisverzorgers voorrang krijgen om bv. knips in wijken toch door te mogen rijden met een vergunning. Omdat die mensen inderdaad niet de tijd hebben om al die mensen dan te gaan bezoeken en rond te rijden. Zij moeten in de stad zijn, zij moeten op 10 à 20 verschillende plaatsen zijn in onze stad. Ook dokters zullen zo'n vergunning krijgen en ook hulpdiensten in het algemeen zullen zo'n toestemming krijgen. Dus we gaan proberen om hun werk niet moeilijker te maken, maar net makkelijker te maken. Dan zit ik nog bij Marc, de kostprijs van de studie. Ja, daar hebben we het over gehad eigenlijk toen we gepraat hebben rond waarom dat we dat zelf niet doen. En er is geen participatietraject voorzien. Ja, het is een vrij technische studie, denk ik. Ik weet niet of dit het forum is om participatie te voeren. Ik wil er ook op wijzen, dat we nu al 3 rondes achter de rug hebben van bevragingen, opmerkingen, maar ook het formuleren van antwoorden van bedenkingen van onze burgers.

Goed, ik denk dat ik daarmee ook de opmerkingen van Kris heb overlopen, van Jef. Ik denk dat ik rond ben om eerlijk te zijn, voorzitter.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Ik zie geen reacties meer uit de zaal. Dan stel ik ... Ja, mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Kort om af te ronden. Schepen, ge weet dat ik veel respect heb voor u. Maar ik vind, ge hebt u in de luren laten leggen door de Vlaamse Bouwmeester. En ik heb veel respect voor het instituut van de Vlaamse Bouwmeester, laat dat duidelijk zijn. Maar ze hebben een heel theoretische benadering van steden en gemeenten, die theoretisch soms juist zijn, maar de praktijk, de dagelijkse werkelijkheid, is anders. Ik herhaal mijn oproep van daarnet. Stuur nog bij waar mogelijk. Twee, wat ge daarnet gezegd hebt rond de middenstand kan ik volledig onderschrijven, maar datgene wat ik in de media gelezen heb, was toch wel wat anders. En ik denk niet dat het aan de journalisten gelegen heeft. Hou rekening bij uw studie met het feit – dat is mijn derde punt – dat er ook nog een nieuw zwembad komt en dat ge de mobiliteit van het nieuwe zwembad eigenlijk mee moet verrekenen in uw studie en eigenlijk ook in uw tellingen, alhoewel ze niet in uw tellingen zullen inzitten. Maar dat ge dat moet incalculeren. En ten slotte ben ik tevreden, dat ge rekening houdt met datgene wat ik gezegd heb rond de groep zorgverleners.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord aan de heer Marc Huys en daarna aan de heer Van der Coelen.

HUYS M.: Ja, nog een klein vraagje aan de schepen. Ik veronderstel dat ge via GPS, enz... dat sluipverkeer probeert te ontdekken en te traceren. Betekent dat dan, dat het bestaande wijkcirculatieplan zal aangepast worden om te vermijden dat dat sluipverkeer inderdaad door-gaat?

VOORZITTER: Mijnheer Van der Coelden? Mijnheer Van der Coelden, u hebt het woord.

HANSSENS: Ah nee, maar dat was een heel korte vraag. Ik sluit dat niet uit, nee.

VOORZITTER: Mijnheer Van der Coelden, u hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Ja, het is gewoon nog een bedenking, voorzitter. Allé, ik wens het schepen Hanssens toe, dat de flankerende maatregelen zullen volstaan om iedereen gerust te stellen over het effect van de ingreep, die in 2024 zal plaatsvinden. Maar allé, laat mij toe daar zeer grote vraagtekens bij te hebben hé.

Allé, als ge een aantal van de drukste segmenten of de drukste kruispunten in Sint-Niklaas bekijkt – Driekoningen, wat een fantastisch kruispunt is voor de zachte weggebruikers maar waar ge volgens mij nog weinig flankerend kunt veranderen; Spoorweglaan/Plezantstraat waar we allemaal juichen dat dat nu een conflictvrij kruispunt is voor de fietsers, maar wat er wel toe geleid heeft dat de files in de Spoorweglaan en in de Guido Gezellelaan een stuk langer geworden zijn; het stuk tussen de Unigro en het zwembad, waar er nu 4 rijbanen liggen, ja, ge kunt de capaciteit daar nog moeilijk uitbreiden – allé, ik geef dat maar als voorbeeld om te zeggen, ge zit daar met een infrastructuur en waarschijnlijk hebben die mensen van dat studiebureau veel meer fantasie dan ik, maar ik vrees toch, dat ge daar geen wonderen gaat kunnen verrichten. Dat is wat het is en dat blijft wat het is. En als ge daar heel veel meer verkeer op gaat steken, dan gaan de problemen die er nu al zijn zich volgens mij alleen maar aanscherpen. En ik hoop dat het studiewerk daar eerlijk en objectief in zal zijn en ons zal confronteren met ja, wat de gevolgen zijn van de ingrijpende keuzes, die men in 2024 wil maken.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Dan stel ik voor dat we stemmen over dit punt. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid. Wie stemt tegen? Dat is CD&V en Vlaams Belang. En wie onthoudt zich? Dat zijn Vooruit en PVDA. Punt 11, werken, rioproject herwaardering Molenbeek, sluiten samenwerkingsovereenkomst met Aquafin, goedkeuring. Schepen?

HANSSENS: Ja, dat is toegelicht op de commissie hé.

VOORZITTER: Zijn daar opmerkingen of vragen? Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 12, daarvoor hebben we schepen De Meester. Dank u, schepen Hanssens. Punt 12, ondertekening Lokaal Klimaat- en Energiepact 2030, goedkeuring. Schepen?

DE MEESTER: Ja, dat is uiteraard ook toegelicht in de commissie. De Vlaamse overheid heeft vier werven, waar zij op willen inzetten: vergroening en bomen en gevelgroen, wijkrenovatie en hernieuwbaar energiemobiliteit, fietspaden en autodelen en rond water willen zij inzetten op ontharding en infiltratie. En met het Lokaal Klimaat- en Energiepact vragen zij aan de steden en de gemeenten om hen bij het uitwerken van die ambitie, om daar eigenlijk een partnerschap aan te gaan. En wij krijgen daar ook middelen voor. Het zijn vier werven, die nauw aansluiten bij ons beleidsprogramma, waar we eigenlijk als stad al zeer sterk op inzetten. En op deze manier kunnen we nog een trapje hoger zetten. Dus ik hoop dat we met z'n allen deze ambitie ook kunnen aangaan.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik zie dat mevrouw Luyckx het woord vraagt. Mevrouw Luyckx, u hebt het woord.

LUYCKX: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Het was om de onthouding van mijn fractie aan te kondigen. En een stemverklaring hoort daar natuurlijk een beetje bij. Wij zijn uiteraard niet tegen een aantal maatregelen, die een positieve invloed kunnen hebben op milieu en natuur. Maar wij zijn ook geen volledige voorstander van de maatregelen, die globaal genomen worden in het kader van het voorliggende punt. Daarom onze onthouding.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Luyckx. Goed, dan stel ik voor dat we overgaan tot stemming. Wie stemt voor? En dat is meerderheid, Vooruit, CD&V, PVDA. En dan de onthouding van Vlaams Belang. Punt 13, zakelijke rechten, (speel)bos d'Olmen, minnelijke pachtverbreking, voorwaarden akte, goedkeuring. Schepen?

DE MEESTER: Ja, dat is wat het verlengen natuurlijk van de beslissing, die we op 16 maart genomen hebben tot aankoop van dit perceel, waarbij toen ook al gezegd is, dat we gingen proberen om tot een minnelijke pachtverbreking te komen. De engagementen, die we toen gemaakt hebben, die blijven uiteraard staan. En het engagement bv. dat de huidige gebruiker de percelen mag gebruiken zolang er geen uitvoering gegeven wordt aan de plannen, die nu nog gemaakt moeten worden, die blijft uiteraard ook overeind, net als de ambitie die we uitgesproken hebben – schepen Baeyens en ikzelf – om te kijken of we ook de landbouwer kunnen, allé, of kunnen helpen met het zoeken naar een nieuw perceel of zelfs met het aanbieden van een nieuw perceel. Die ambitie blijft uiteraard ook overeind.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Dan stel ik voor dat we overgaan tot stemming. Wie stemt voor? En dat is meerderheid, Vooruit, PVDA. Wie stemt tegen? Dat is Vlaams Belang. Wie onthoudt zich? Dat is CD&V.

DE MEYER: Consequent met onze voormalige stemhouding.

VOORZITTER: Dank u. Punt 14, urbanisatie, Kardinaal Cardijnlaan, uitvoeren van wegeniswerken, goedkeuring. Schepen?

DE MEESTER: Ja, ook dit is de volgende stap in een reeds gekend dossier, dus ...

VOORZITTER: Goed, zijn daar vragen over? Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is meerderheid, Vooruit, CD&V, PVDA en ook het Vlaams Belang, dus eenparig. Goed, punt 15, urbanisatie Gery Helderbergstraat, niet vaststellen van de wegenis en het rooilijnplan, goedkeuring. Schepen?

DE MEESTER: Ja, ook dit hebben we besproken in de commissie. Er is toen ook in de commissie gevraagd om toch nog eens zeker goed na te kijken, dat ieder orgaan zich begeeft binnen zijn eigen bevoegdheid. Dus het is de bevoegdheid van de gemeenteraad om uitspraken te doen over de wegenis en de rooilijn. Het is de bevoegdheid van het college om de toetsing te doen aan de goede ruimtelijke ordening.

We hebben die oefening nog eens juridisch bekeken of we daar zeker, of de argumentatie daar zeker aansluit of binnen de bevoegdheden blijft. En daar zijn we gerustgesteld dat dat het geval is. Dus ik denk dat we dat hier kunnen voorleggen ter stemming.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Dan stel ik voor dat we het voorleggen ter stemming. Wie stemt voor? Dat is meerderheid, Vooruit, PVDA en Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is CD&V. Punt ...

DE MEYER: En de motivatie daarvoor hebben we gegeven in de commissie.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Punt 16, werken, ontwerp en bouw techniekhuis (fase 2), gunningleidraad, goedkeuring. Dan zitten we bij schepen De Bruyne. Dank u, schepen De Meester. Schepen?

DE BRUYNE: Dank u wel. Dat is toegelicht tijdens de commissie, maar geen verdere vragen.

VOORZITTER: Zijn daar nu vragen? Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is meerderheid, Vooruit, PVDA en Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? CD&V.

DE MEYER: Zoals bij onze vorige stemmingen over dit dossier.

VOORZITTER: Punt 17, subsidie voor investeringswerken door De Schakel vzw, goedkeuring. Schepen?

DE BRUYNE: Toegelicht tijdens de commissie.

VOORZITTER: Zijn daar nog vragen? Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 18, huishoudelijke reglementen groepsopvang en gezinsopvang, aanpassingen, goedkeuring. Dan zitten we bij schepen Callaert. Ja, schepen Callaert, ja. Als iedereen moet komen, dan moet jij ook naar hier komen hé.

CALLAERT: Toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Zijn daar vragen over? Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Dank u, schepen.

CALLAERT: Dank u voor de beweging.

VOORZITTER: Dan zijn we aan het laatste reguliere punt. Het is een kennisneming. Punt 19, strategisch veiligheids- en preventieplan, verlenging, kennisneming. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, dat is ook toegelicht in mijn commissie. Daar waren geen specifieke vragen of opmerkingen bij.

VOORZITTER: Goed, dan kunnen we ook hier dit punt afsluiten en zijn we gekomen aan de interpellaties. Eerste interpellatie van de heer, van raadslid Herman ...

WYMEERSCH: Mevrouw, mevrouw de voorzitter?

VOORZITTER: Ja?

WYMEERSCH: Bij ordemotie. Ik vind het sympathiek, dat wij soms zeer uitgebreide en uitgesponnen schriftelijke neerslagen krijgen van punten, die worden toegevoegd. Eén bepaald raadslid-collega van ons is daar kampioen in. Maar dan valt het mij toch op, dat wij in feite twee keer hetzelfde voorgeschoteld krijgen. Eén keer schriftelijk, één keer mondeling. En daarom zou ik willen vragen, ofwel wordt de aanvraag voor het bijgevoegd punt tot normale proporties herleid, ofwel gaat men onmiddellijk over tot het geven van een antwoord, vermits dat de vraag schriftelijk is gesteld.

VOORZITTER: Ja, dank u, mijnheer Wymeersch. Maar dat laten we normaal gezien over aan het brein en de initiatiefnemer, die daar met zijn gezond verstand over ... Ja, er is het interpellatierecht, dus ik ... Misschien is jouw oproep opgenomen, maar ik denk dat het aan de initiatiefnemer is om te bepalen hoe hij de interpellatie indient. Misschien is het goed om de dingen te herhalen. In het onderwijs brengt dat toch wel een beetje op. Goed, ik geef het woord aan raadslid Herman. Hij heeft gevraagd om eventueel de tijd een klein beetje te overschrijden. En als dat nodig is, dan zal dat toegestaan worden. En dat hebt u net van de heer De Meyer gehoord. Die heeft ook gevraagd om een ietsiepietsie langer te spreken dan de 7 minuten en dus in dit geval zullen we dat ook even toestaan. Goed, mijnheer Herman?

HERMAN: Ja, mijn vraag tot eventueel wat meegaand te zijn met de tijdslimiet kwam eigenlijk door het feit, dat ik twee toegevoegde punten had ingediend. Maar er is blijkbaar maar één geregistreerd geraakt, terwijl toch alle modaliteiten waren voldaan. Dus daarmee heeft de burgemeester mij gevraagd om toch de twee punten, die enigszins met elkaar verband hebben, samen te nemen in één punt. Ik ga het proberen kort te houden, alhoewel, als ik mijnheer Wymeersch volg, zal ik het iets langer maken. En dan, ja, ik dacht ik ga iets doen waar muziek inzit. En het eerste punt is wat ik bedoel met mijn punt als “muziek in de straat” is dat ik eigenlijk veel te weinig muziek in de straat zie. En dat gaat van straatmuzikanten puur in de straat. Maar mijn vraag was ook over het feit, dat ik het wel leuk zou vinden, mocht er een evenement zijn – en dat mag in combinatie met een ander evenement, hoe het ingevuld wordt, ja, dat zien we wel – maar mijn vraag is eigenlijk of het mogelijk zou zijn om een straatmuzikantenfestival zoals ik gezien heb, zelf mogen meemaken heb in Nederland. En dat is toch zeer, zeer, allé, plezant om daar eens uw stad en uw straten mee te verrijken. We doen dikwijls, bij evenementen doen we zo straattoneel om de straat wat op te smukken, maar ik zou dat graag ook eens zien met muziek. Er zijn heel veel muzikanten in onze samenleving, die dat wel zouden zien zitten. En internationaal denk ik dat daar ook wel in een bepaalde vijver te vissen is. Daarbij, ja, heb ik nog een beetje navraag gedaan over wat de modaliteiten zijn om als straatmuzikant in Sint-Niklaas aan de slag te kunnen.

Op zich is dat - allé, dat verwondert mij een beetje - zeer streng. Dus je moet een vergunning aanvragen, 25 euro belasting betalen, dat voor 3 maand geldig is. Je mag niet in de Stationsstraat spelen, niet tijdens kermissen, niet tijdens de donderdagse markt. Je moet je om het uur 250 m verplaatsen. En je mag onder geen enkel beding een vorm van geluidsversterking gebruiken. Dat laatste, allé, vind ik nog eigenlijk jammer. Als ge iemand met een elektrische gitaar hebt of zo, die kan anders niet deelnemen. Iemand met een drumstel wel. Ik vraag mij dan af in hoeverre dat dat geluid te regelen is. Ik vraag mij ook, allé, het tweede deel van de vraag, dat eigenlijk maar gekomen is na het onderzoek en na het indienen van mijn toegevoegd punt, is om eventueel nog eens kritisch te kijken naar die maatregelen of naar dat reglement. Het tweede deel, dus eigenlijk mijn tweede toegevoegd punt, dat er niet op de agenda staat, maar dat ik toch eventjes wou meenemen, want anders moet ik het volgende maand brengen, allé, daar zit ook muziek in. Dat is muziek in de school. Ik ben gecontacteerd geweest door een aantal mensen, die al enkele jaren projecten doen in scholen over kennismaking met muziek. En dat is niet alleen ja, de standaardmuziek, maar ook ja, alle soorten en genres komen aan bod in een groepje van mensen, die daarin gespecialiseerd zijn. En mijn vraag is dan ook aan het college of daar eventueel ruimte voor is om dat in een schoolomgeving en in onze scholen eventueel te overwegen. Eigenlijk zou ik nog iets langer moeten babelen, Frans, maar het zit er eigenlijk op. Dank u.

VOORZITTER: Dank u wel, raadslid Herman. Ja, mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Ik wil, mevrouw de voorzitter, van de gelegenheid misbruik maken om een voorstel, dat wij vanuit onze fractie een paar jaar geleden hebben gelanceerd nog eens te herhalen. Ik vind het een sympathiek voorstel trouwens, de voorstellen van collega Herman, maar wij hebben indertijd het voorstel gedaan om een middeleeuws wagenspelfestival te organiseren. Met middeleeuwse wagenspelen, vroege middeleeuwen. Daar is een gebrek aan. En het hoort ook thuis denk ik in de eerbied en het behoud van onze Nederlandse taal en de geschiedenis daarvan. Ik denk dat wij uniek zouden zijn in West-Europa als wij met zo'n festival zouden kunnen uitpakken.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Mijnheer Herman?

HERMAN: Ik wil er gewoon op aanvullen. Misschien kunnen we dan gewoon dat combineren hé. Kunnen we de muziek op die wagens zetten en dan is dat twee vliegen in één klap.

VOORZITTER: Goed, dank u wel. Ik geef het woord aan schepen Somers.

SOMERS: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Dank u wel, Filip, voor de vraag. Ik deel uw mening, dat muziek in de straat bijzonder aangenaam is.

En eigenlijk zijn we er dit jaar voor het eerst al een klein stukje mee begonnen tijdens de kermis van Nieuwkerken bv. hebben wij als we in overleg zijn gegaan met de horeca gevraagd wat wil je nu hebben op uw kermis. Een groot podium, wat toen toch nog heel restrictief was als we de maatregelen daarnaast moesten leggen. Of wat zou je eigenlijk willen doen als ondersteuning voor dit gebeuren. En dan is er vanuit de horeca zelf de vraag gekomen, mogen wij een aantal lokale bands contacteren, die eigenlijk gans het gebeuren in het centrum van Nieuwkerken kunnen opfleuren. En dat waren dus ook muzikanten, die eigenlijk van terras tot terras gingen en eigenlijk het gebeuren opsmukten, gezelliger maakten, aangenamer maakten. Tijdens de terrasjesdagen hebben we ook al meer aandacht gehad voor niet alleen straattheater, maar ook voor het muziekaspect dat erin vervat kan zitten. Dus we hebben ook een aantal groepen, die doorheen de stad ... En ik moet zeggen, dat is altijd zeer positief onthaald en op de terrassen was er op dat moment toch wel zeer veel animo. Dus je voelt wel dat mensen graag muziek hebben en hen tevreden maakt. Op het moment dat we met het team evenementen eigenlijk in de voorbereiding van het nieuwe evenementenbeleidsplan, dat er binnenkort wel zal aankomen, hebben we ook eens gekeken op welke manier dat we zulke aspecten meer kunnen integreren in bestaande evenementen. En daar hadden we vooral gedacht aan een aantal zaken van als je op verschillende locaties een activiteit hebt, linkt die verschillende locaties aan elkaar door met muziek op de straat te werken. Dus dat sluit ook automatisch aan bij de vraag, die u hier stelt. Er zijn ook ideeën al geweest om bv. op het Stationsplein, op die blokken eens straatartiesten te zetten en daar echt een belevingsevenement van te maken, maar dan echt op het Stationsplein, omdat dat een plein is, dat met die blokken zich daartoe verleent. Aan de hand van uw vraag en na verdere bespreking van uw vraag binnen het team evenementen hebben we er ook aan gedacht om eigenlijk uw ideeën al eens te proberen integreren in de Kroegentocht. Dus de Kroegentocht niet enkel binnen in de cafés te organiseren, maar eigenlijk bandjes te laten over de straat lopen en muziek te spelen in de straten om zo aan de mensen het parcours met de verschillende kroegen, die meedoen aan de Kroegentocht, meer in de kijker te zetten. En zelfs mensen, die niet binnengaan in het horeca, eigenlijk dan ook van muziek al wat te laten proeven. En ik denk dat dat een goeie aanzet zou zijn om te kijken hoe onze inwoners reageren, hoe dat onze horeca reageert, hoe eigenlijk het een meerwaarde kan zijn in zijn totaliteit, in het kader van evenementen. En ik ben ervan overtuigd, dat als we dat op een aantal vlakken proberen, dat er dan wel op een gegeven moment draagvlak zal zijn en dat dat dan op termijn wel kan uitgroeien tot misschien wel een effectief groot straattheater niet, maar dan een straatmuziekfestival.

Rond uw zeer strenge, de zeer strenge regelgeving, dat heb ik nu verder niet bekeken. Ik wil dat gerust bekijken en dan ook nog eens dat op een commissie verder bespreken.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ja, ik zie schepen Baeyens ook even ...

BAEYENS: Ja, wat de tweede vraag van Filip betreft, dat is inderdaad op zich wel een edele doelstelling om meer muziek in de muzieklessen te krijgen en daar een ruimer aanbod of mogelijk te maken. Nu, ja, ik denk dat dat een moeilijke opdracht wordt voor de stad zelf hé. Het is de scholen natuurlijk vrij om sprekers te vragen. Enerzijds, sprekers zijn ook natuurlijk met ... (?) als doelgroep in vele vakken en richtingen te vinden. En als er muzikanten zich geroepen voelen om daar een programma voor te maken, kan dat in wezen opgenomen worden in een aanbod naar de scholen. Maar op zich, dat te faciliteren, zie ik niet zo goed zitten. Ik denk dat dat eigenlijk toch wel iets is, dat die muzikanten dan misschien moeten opnemen om daar een programma rond te maken en dat aan te bieden aan de scholen, wat vele andere sprekers doen. Bijkomend zijn daar ook geen budgetten of middelen natuurlijk om die soort vragen vanuit de stad te gaan faciliteren. Dus daar zie ik eigenlijk weinig mogelijkheden vanuit de stad. Hoewel natuurlijk de idee op zich niets fout aan is.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Goed? Dan gaan we over naar de 2^e interpellatie en dat is de interpellatie van raadslid Jef Maes over conflictvrije kruispunten, de norm en niet de uitzondering. Mijnheer Maes, je hebt het woord.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Na de tussenkomst van collega Wymeersch was ik geneigd om mijn volle 7 minuten vol te praten, maar ik ga dat niet doen. Ik ga het kort houden, omdat er al duidelijk is wat de vraag is. Meer bepaald, kunnen we in Sint-Niklaas niet sneller werk maken van conflictarme en conflictvrije kruispunten. We zijn blij, dat het kruispunt aan de Plezantstraat nu conflictvrij is, maar de dramatische gebeurtenissen in Antwerpen hebben eigenlijk in heel ons land heel de discussie rond conflictvrije kruispunten aangescherpt. En ik denk dat we ook goed moeten kijken naar Nederland, waar dezelfde discussie eigenlijk 30 jaar geleden is gevoerd. En waar voornamelijk onder impuls van de fietsersbeweging en de vereniging van ouders van verongelukte kinderen, dat dat eigenlijk ja, norm is geworden en niet als een uitzondering. Om dan te zeggen, want er wordt dan vaak als argument gegeven “ja, maar dan gaan de files en de wachttijden langer zijn”, ook daar denk ik dat we naar Nederland kunnen kijken. Want de manier, waarop daar de lichten worden geregeld, dat is dat men daar zo kort mogelijk probeert dus de tijden te plaatsen, zodanig dat iedereen toch veilig kan oversteken en dat de automobilisten toch minder lang moeten wachten dan als het langere tijden zouden zijn. Dus ook op dat vlak, denk ik, dat we daarnaar moeten kijken. Nu, ik weet, een aantal kruispunten, dat is Agentschap Wegen en Verkeer.

Agentschap Wegen en Verkeer heeft al aangegeven, dat ze bij nieuwe inrichting van kruispunten daar rekening mee gaan houden, maar ik denk dat het ook een regeling kan zijn van de verkeerslichten op bestaande kruispunten. En daar hebben wij een bevraging gedaan bij fietsers. En er zijn een 6-tal kruispunten uitgekomen. Het is niet mijn bedoeling om hier vandaag daar in detail op in te gaan, want daar denk ik dat ons te ver zou leiden, maar de vraag die we eigenlijk hebben naar het stadsbestuur, is men het daarover eens om dat eigenlijk te proberen als norm te stellen en kan men niet op korte termijn een aantal van de meest gevaarlijke kruispunten oplijsten en kijken hoe men daar versneld eigenlijk conflictvrije kruispunten van kan maken? Want ik denk dat voorkomen nog altijd beter is dan genezen. De verkeersveiligheid voor de zwakke weggebruikers, denk ik, dat prioritair moet zijn. Daar zijn al een aantal maatregelen, die wij absoluut ondersteunen en toejuichen. Schepen Hanssens die weet dat, dat we de zone 30 ondersteunen. Dat er nog maatregelen aan de scholen zijn genomen. Maar ik denk dat nog meer conflictvrije kruispunten, dat dat de veiligheid van de zwakke weggebruikers nog kan verbeteren.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Maes. Mevrouw Baeten vraagt het woord.

BAETEN: Ja, dank u wel, voorzitter. Schepen, een tijdje geleden heb ik u een schriftelijke vraag gesteld, waarin dat eigenlijk ik ook al had gevraagd van ja, wat zijn nu eigenlijk die meest zwartste kruispunten. Waar gebeuren de meeste fietsongevallen? Dus ik was blij, dat er vanuit de diensten eigenlijk al een oplijsting is en bestaat van die zwakke punten. Onze suggestie als fractie is dan ook, als we weten dat de, allé, momenteel de zwakste punten of waar de meeste ongevallen gebeuren, dat dat de Parklaan is en de Grote Markt, maar ook de Plezantstraat, waar dus nu al die conflictvrije zone wordt geïnstalleerd, waarop die fietsstelpaal is geplaatst om allé, de link te leggen, is onze suggestie om ja, dat te evalueren, zien waar dat echt een effect heeft. En dan ook inderdaad op korte termijn die Parklaan en die Grote Markt aan te pakken.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Baeten. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, voorzitter, ik beloof dat het geen gewoonte wordt, maar toch alweer een voorafje. Ik heb vandaag in samenspraak met de burgemeester geweigerd om te reageren voor de camera's van TV-Oost op dit exacte punt, dat vanavond als interpellatie is ingediend door mijnheer Maes. Ik vond dat na de vele kritiek van de oppositie, die ik soms wat overtrokken vond, want soms zitten journalisten gewoon in de commissie en brengen dan een verhaal. Daar kunnen we weinig tegen doen. Andere keren dat ik dacht ik ga vandaag eens een keer heiliger zijn dan Jef. Goed, dat gezegd zijnde, ik ging daarmee stoppen dan met mijn interpellatie.

Ik had dat Peter beloofd, maar ik ga toch een antwoord geven op de vraag, omdat mevrouw Baeten is tussengekomen. Dus dat is maar netjes dat ik dan ook reageer. In het algemeen kan gesteld worden, dat wij als stad ook maximaal willen gaan voor dat conflictvrij inrichten van kruispunten, die lichtgeregeld zijn. Collega's, lichtgeregelde kruispunten zouden allemaal conflictvrij moeten zijn. Ik kan niet duidelijker zijn dan dat. Maar laat ons niet vergeten, dat er nog 2.200 andere kruispunten zijn in onze stad, die geen lichten hebben en waar een conflictvrije regeling onmogelijk te regelen is. Waarom? Omdat er geen lichten staan. Dus, we moeten ons dat ook goed beseffen. Maar gelukkig staan de lichten daar, op die plaatsen waar het meeste verkeer is. De meeste lichtgeregelde kruispunten zijn ook in beheer van het Agentschap Wegen en Verkeer. En na de oplijsting van de dynamische zwarte punten in onze stad heeft AWV een programma opgestart om die dynamische zwarte punten conflictvrij te maken. Dat is niet hetzelfde als conflictvrij. Wij willen verder gaan. In de opsomming van mijnheer Maes – schriftelijk dan – heb ik Singel/Raapstraat bv. zien staan. Dat is al conflictvrij ingericht, maar we zien daar dat er toch heel veel potentiële conflicten blijven. Dus we moeten daarop blijven duwen om die kruispunten ook conflictvrij te krijgen. Als het gaat over onze eigen kruispunten, die we in beheer hebben, denken we natuurlijk aan het belangrijkste kruispunt dat in ons eigen beheer is en dat is dat van Parklaan en de Moerland. Dat is een heel druk kruispunt. En daar gaan wij op korte termijn een nieuwe lichtenregeling aanvragen en onderzoeken hoe en wat we moeten aanpassen aan deze lichten. Zoals u weet, want ik heb dat al verschillende malen gezegd, hebben wij die kennis zelf niet in huis en zullen we daarvoor de experts voor bevragen. Wat de Parklaan en de Grote Markt betreft – ook kruispunten die aangehaald worden – de Plezantstraat wil ik zeggen en de Grote Markt, kruispunten die ook aangehaald worden, de Grote Markt is een zeer complexe situatie omdat je ook nog een aparte buscyclus daarin hebt. Daar kijken we natuurlijk bij die herinrichting van de Grote Markt om die conflicten zoveel mogelijk te vermijden en natuurlijk de beste manier om conflicten te vermijden, is natuurlijk om ook dat gemotoriseerd verkeer onder controle te houden. Het is alleszins ook onze bedoeling om de conflictvrije kruispunten, die we vandaag hebben, nl. op Eigenlo en op de Plezantstraat, te evalueren. Conflictvrij blijkt heel goed te werken als het conflictvrij is met gemotoriseerd verkeer, maar we kunnen niet ontkennen dat er vandaag op die kruispunten waar vierkant groen is, ook conflicten tussen fietsers nu onderling gebeuren. Gelukkig zijn de gevolgen daarvan minder erg dan in conflicten met gemotoriseerd verkeer. Dus heel duidelijk, de stad zal maximaal gaan voor conflictvrije kruispunten en zal bij AWV ook aandringen om die ommekeer zo snel mogelijk te maken.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, een korte reactie. Eerst op de vooraf. Ik begrijp uw standpunt, dat u geen antwoord geeft aan de pers. Het was ook trouwens niet mijn bedoeling om dat al voor de gemeenteraad in de pers te krijgen. Ik heb mijn interpellatie gewoon naar de pers gestuurd en ... Ja, maar het stadsbestuur, het stadsbestuur stuurt ook regelmatig zaken naar de pers, waardoor dat dan vooraleer dat het hier wordt besproken of op een commissie wordt besproken, dat het daar ook wordt ... Goed, dus dat wat betreft de vooraf. Wat betreft uw fundamenteel antwoord inhoudelijk dan, kan ik alleen maar tevreden zijn met wat u zegt. Als u verder wil gaan dan wat AWV wil doen en dat we daarop willen blijven duwen, dan kunnen we dat toejuichen. En als u op een aantal kruispunten, die inderdaad zijn opgesomd, dat u daar nieuwe lichtregelingen gaat treffen, dan zijn we daar ook erg blij mee. Dus wij gaan daar zeker en vast dat ondersteunen en we gaan dat verder ook opvolgen om de verkeersveiligheid aan die kruispunten ook optimaal te maken. Bedankt voor uw inspanningen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Goed, dan zijn we aan de 3^e interpellatie en deze is van raadslid Jos De Meyer over de buitenschoolse kinderopvang 't Mispeltje. Mijnheer De Meyer, u hebt het woord.

DE MEYER: Voorzitter, ik ga dat kort houden, zodanig dat ik wat tijd kan kopen voor mijn volgend punt. Schepen, buitenschoolse opvang 't Mispeltje, enkele maanden geleden is dat punt ter sprake gekomen. We hebben toen van gedachten gewisseld. En mijn vraag is, wat is de stand in dit dossier? Welke initiatieven werden er reeds genomen? Welke stappen moeten er nog gezet worden? En wat is daarbij de concrete timing?

VOORZITTER: Schepen Callaert?

CALLAERT: Ja, dank u wel, voorzitter en dank u wel, Jos, voor uw vraag. Wij zijn momenteel bezig met de administratie om een lijst op te maken van alle mogelijke toekomstige locaties waar 't Mispeltje of de nieuwe Mispel op zou kunnen komen, wat de voor- en de nadelen daarvan zijn en ook wat de kostenraming per locatie is. Als er trouwens vanuit de raad suggesties zijn voor mogelijke locaties mogen die altijd aan ons overgemaakt worden, dan nemen wij die zeker mee in overweging. Wanneer dat we dan alle mogelijke locaties hebben – we zijn er momenteel mee bezig, samen met de voor- en de nadelen en de verbonden kosten – zullen wij een finale keuze moeten maken uiteraard. En uiteraard zal de commissie hierin betrokken worden. De timing, die we ons vooropstellen, dat er sowieso deze bestuursperiode een beslissing wordt genomen over de toekomst van de Mispel als centrale locatie van de buitenschoolse opvang. De budgetten zijn daarvoor ook ingeschreven in deze bestuursperiode.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ja, ik blijf met veel vragen zitten, voorzitter en collega's. Ik was een beetje getriiggerd door een brief, die ik las bij de binnenkomende post, gericht door het stadsbestuur aan de eigenaar. Die vroeg of ze het Mispeltje zouden verkopen. En men heeft op 17 juli reeds geantwoord, dat die bereidheid bestond of ook een erfpacht te geven. Ja, ik veronderstel dat de eigenaar wacht op een antwoord. Het lijkt mij een beetje raar, dat de eigenaar die vraag krijgt "wilt ge verkopen" en dan nu plots alles veel, veel verder bekeken wordt. Ik vind het een beetje merkwaardig. Maar goed, ge zult ons verder informeren daarover. Mijn tweede vraag is, hoe staat het ondertussen met de tieneropvang? Ook een punt dat besproken is al eens op de gemeenteraad, waar we ook van gedachten gewisseld hebben. Waar ge toen ook heel wat intenties had. Hoever staat ge daarmee?

CALLAERT: Ja, volgens het huishoudelijk reglement mag ik één keer antwoorden op toegevoegde punten en interpellaties. Dat is geen vraag die gesteld was, dus ...

DE MEYER: Ik denk dat ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

CALLAERT: Op dit moment zijn daar nog geen concrete beslissingen in dat dossier genomen.

DE MEYER: Allé, ik hoop dat minstens uw beloftes, die ge gedaan hebt op de gemeenteraad om alle scholen aan te schrijven, dat dat gebeurd is. En aangezien ge mij niet uitgebreid kunt antwoorden, stel ik mij tevreden met het feit dat de directeur mij een kopie bezorgt van de uitgaande brief ter zake en de binnenkomende brieven.

VOORZITTER: Wat ...

GEERTS: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Maar de micro staat aan.

GEERTS: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

DE MEYER: Ja, ik had ook eventjes gevraagd hoever het staat met de tieneropvang. Maar ik begrijp dat de schepen ons nog niet veel informatie kan geven. Daarom had ik graag de documenten waar hij naar verwijst van uitgaande brieven aan de scholen. Want dat had hij toegezegd. En mogelijks zijn daar ook schriftelijke antwoorden op. Aangezien hij die niet uit het hoofd kent, gezien zijn zeer ruime bevoegdheden, stel ik mij tevreden met die documenten als ik die krijg volgende week van de directeur.

VOORZITTER: Goed, dan zal daar gevolg aan gegeven worden.

DE MEYER: Ik heb begrepen dat ik het zal moeten opvolgen.

VOORZITTER: Ja, mijnheer De Meyer, u hebt de volgende interpellatie, evaluatie van de Vredefeesten.

DE MEYER: Ja, een echte interpellatie is het niet, voorzitter. Maar we weten hoe dit punt eigenlijk hier op de agenda gesukkeld is. Het is meer een persoonlijke evaluatie, die ik zou ingebracht hebben bij de veel ruimere evaluatie. Collega's, we hebben bij de Vredefeesten het formidabel getroffen met het schitterend weer. En dat op zich zorgde alleen reeds al voor een uitnodigende sfeer. Ik wil ook eerst namens onze fractie onze waardering uitdrukken voor alle medewerkers, de vrijwilligers, de ambtenaren die eraan meegewerkt hebben, de veiligheidsdiensten, de ballonvaarders, de muzikanten en tot op zekere hoogte ook – want ge moogt nooit overdrijven – voor de verantwoordelijke collega's van het college. En toch voelden we met z'n allen aan, dat de grote sfeer van de top-Vredefeesten eigenlijk niet aanwezig was. En lag dit nu alleen aan het feit, dat de ballons op de markt ontbraken of was er meer? Zeker in het park, het Castrohof, het H. Heymanplein, daar was het best gezellig. Ik denk persoonlijk, dat wat minder decibels de sfeer niet had gestoord, integendeel. Je had soms makkelijker kunnen praten met je buur. De start van vrijdag om 17u. op het H. Heymanplein, schepen, dat was duidelijk een beetje vroeg. Zeker als je weet dat de officiële opening op de Grote Markt slechts om 17u.30 plaatshad. En bij deze officiële opening moest ge naar aanwezigen letterlijk zoeken. Algemeen – ik heb het daarnet reeds gezegd – was de sfeer op de Grote Markt niet de sfeer van de grote dagen. De beperkende coronamaatregelen maakten het geheel natuurlijk niet eenvoudiger. Ik ben er persoonlijk van overtuigd, dat alle diensten als ze advies moesten geven, op dat bepaald tijdstip met de kennis van de maatregelen waarover zij dan beschikten een heel correct advies hebben gegeven. Versoepelingen werden pas later mogelijk en zijn pas later gekomen. Het was de verantwoordelijkheid van het bestuur om hier al of niet op in te gaan en te kijken of dit al of niet wenselijk was. Jammer uiteraard dat de windrichting niet wat beter meezat, dan konden de ballons over de Grote Markt varen. Ik begreep minder dat de opstijgplaats van de ballons niet publiek toegankelijk was, mits uiteraard een aantal begeleidende maatregelen. Er stond trouwens ook een grote tent. U kon daar volk ontvangen. Wat mij opviel, collega's, in het interview van Roy Sax zondagavond op TV-Oost was dat hij zei dat het opstijgen op de Grote Markt bemoeilijkt werd door de kraan aan het stadhuis. Dat was zijn eerste punt. Alhoewel, als ik dat gevraagd heb in de commissie mij er uitdrukkelijk verzekerd is, dat dit geen enkele, maar ook geen enkele rol speelde. Ik denk ook dat het regime, dat geldend was voor de ondernemersavond in de VIP-tent van latere datum was dan sommige andere beslissingen. Als ik het chronologisch allemaal een beetje probeer te kaderen. Hoe dan ook, de communicatie rond de geldende coronamaatregelen kon mijns inziens beter. Je kon het wel lezen in het foldertje, maar dan moest je over dat foldertje beschikken natuurlijk.

De mensen kwamen naar de Vredefeesten, niet wetende dat er een verschillend regime was op de ene helft van de Grote Markt en op de andere helft van de Grote Markt Villa Pacé een ander regime, dat dan in de loop van het weekend ook nog wijzigde. Tot de zaterdagavond mocht ge uw hond meebrengen, vanaf de zondag mocht dat wel. Dus ook daar was er een bepaalde wijziging opgetreden. En er was nog een ander regime bij de muziekoptredens. Mensen, die bewezen aan de hand van formulieren dat ze tweemaal ingeënt waren, werden geweigerd, want het moest de coronapas zijn. Ja, dat stond natuurlijk op de folder en ge moet beschikken over de QR-code. Maar, collega-fractie leider, alle mensen zijn geen festivalgangers. En alle mensen stellen zich niet vooraf de vraag als ze naar de Vredefeesten gaan “wat moeten we daar allemaal voor (door elkaar gepraat, onverstaanbaar).

VOORZITTER: Ja, mijnheer De Meyer, gaat u verder met uw ...

DE MEYER: Goed, goed, dat kan nog best zijn, dat kan nog best zijn voor de zogenaamde festivals dat ge die moest hebben. Maar ik probeer alleen uit te leggen, dat voor veel modale burgers het niet zo duidelijk was. Het kan best zijn, dat het voor u volledig duidelijk was, voor mij persoonlijk ook, maar uit gesprekken die ik gehad heb met meerdere mensen ter plekke maar ook achteraf is mij gebleken dat de communicatie niet altijd zo duidelijk was. En zeker voor niet-frequente festivalgangers. Juridisch allemaal correct, maar voor die mensen, die soms met problemen geconfronteerd werden, hoe dan ook frustrerend. Vandaar blijft mijn vraag, kon dit wat betreft communicatie en gezien de uitzonderlijke omstandigheden, waarmee ge geconfronteerd werd en ik heb er reeds op gewezen en ik was in mijn tussenkomst tot nog toe bijzonder begripvol, vandaar dat ik de opborrelde frustratie niet zo goed begrijp, maar goed, het zal aan mij liggen. Ik vraag mij af, heeft men deze communicatie niet een beetje onderschat? En het brengt mij naadloos bij mijn volgende vraag. Wie had de algemene leiding van de feestelijkheden? Nu, de leidinggevende ambtenaar ziek was, was dat de externe verantwoordelijke die aangetrokken was ter ondersteuning? Was er effectief wel voldoende coördinatie tussen de verschillende diensten? Schoot mogelijks de politieke leiding hier ook een beetje in tekort? De officiële activiteiten in het kader van de Vredefeesten – en ik noem dan de opening, de uitreiking van de Vredeprijs, overigens met een zeer goede spreker, de eucharistieviering voor zij die zich aangesproken voelden, maar een ambt brengt soms verplichtingen mee, de hulde aan de monumenten – ja, collega’s, die worden allemaal niet meer zo druk bijgewoond. En van jaar tot jaar zie ik dat er wat minder mensen zijn. Kwatongen – want ik was er zelf niet aanwezig – beweren dat er op de ondernemingsavond zelfs meer schepenen aanwezig waren dan op sommige officiële activiteiten. Maar ik kan er niet van getuigen, ik heb het van horen zeggen.

Als raadslid vind ik het mijn plicht om toch bij een aantal van die officiële momenten aanwezig te zijn, maar dat moet ieder voor zich uitmaken. Ik was ook tevreden, dat ik daar een aantal collega's van mijn fractie zag en ook nog een aantal andere mensen. Maar misschien moeten we er toch durven over nadenken, burgemeester, om het officiële van de Vredefeesten toch wat in de toekomst opnieuw de waarde en de betekenis geven die het verdient. En dat kunnen we mede door voldoende aanwezigheid. Er was ook wat commotie – dat weten we met z'n allen – rond de aangeboden ondernemersavond. Ik ga niet meedoen aan het gemakkelijke populisme. Op zich kan een dergelijke avond zinvol zijn, maar we moeten wel eens durven spreken over kosten/baten, over de criteria voor de uitnodigingen en uiteraard over de te verwachten en reële maatschappelijke meerwaarde. Nogal evident dat ge sponsors bedankt, dat je waardering hebt voor verdienstelijke bestuursleden bv. van het centrummanagement en mogelijks zijn er nog een aantal anderen. Maar ge moet opletten hoever dat ge gaat, want dan rijst ook de vraag welke groepen nodigt ge niet uit. Ik zou deze diepere evaluatie van dit punt daarom niet noodzakelijkerwijze vanavond doen. Dat mag voor mij gerust in een commissie gebeuren op een rustige manier, maar het probleem leeft. En er niets over zeggen, zou fout zijn. Kortom, de Vredefeesten zijn kunnen doorgaan in een zonovergoten zomers weertje. Leuke ervaring voor vele mensen, ook frustraties omwille van noodzakelijke en misschien soms zelfs ook minder noodzakelijke beperkingen. Persoonlijk denk ik, dat de communicatie en de leiding beter konden. We kijken uiteraard uit naar het financieel verslag. En de grondige evaluatie zal uiteraard in de commissie gebeuren. Maar een eerste antwoordje zou ik wel appreciëren.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Ik zie dat mevrouw Geerts nog het woord vraagt. Christel, je hebt het woord.

GEERTS: Ja, wij wilden toch graag nog even aansluiten op de bekommernissen van de heer De Meyer in de lijn van onze vorige tussenkomsten rond dit punt. Schepen, ik denk dat wij geprobeerd hebben om ons altijd genuanceerd uit te drukken over de beslissingen, die dat je hebt moeten nemen rond de Vredefeesten. En in het verlengde eigenlijk een beetje rond auto-loze zondag. We denken dat we andere keuzes zouden gemaakt hebben, maar we hebben altijd geprobeerd om toch – en dan sluit ik aan bij Jos – allé, ge hebt beslissingen genomen in een bepaalde tijdscontext en voordat ge dat beoordeelt, zou je eigenlijk eventjes naar die tijdscontext moeten teruggaan. Dus in die zin kan u zeker wel op onze nuance en appreciatie rekenen. Maar waar we minder genuanceerd over zijn – en het ligt ook in de lijn van wat ik vorige keer gezegd heb – is eigenlijk uw communicatie daarrond. Niet alleen de communicatie naar de bevolking, maar ook naar ons toe.

Er is daarnet verwezen rond de commissie en ik begrijp er is nog nooit de week na de Vredefeesten een evaluatie geweest. Dat begrijp ik. Maar langs de andere kant had dat misschien wel een blijk van goeie wil geweest om toch die commissie te laten doorgaan. Wij willen zeker een aantal vragen stellen rond het VIP-diner, waar u zei van ja, we moeten toch iets doen voor de ondernemers en waar ik vorige keer ook ben tussengekomen om te zeggen ik begrijp dat, dat je iets moet doen met dat netwerk van ondernemers. Maar in de symboliek is dat niet zo wijs van dat net te doen op die markt op het moment dat de modale burger zijn ballonnen niet kan hebben op de markt. Er zijn nog wat zaken. We willen ook graag – Jos heeft er ook naar verwezen – toch wat meer uitleg over die tent op Scheerders Van Kerchove. Collega Van Peteghem vroeg u op de commissie – hij verwarde hé, hij dacht, hij had gehoord dat dit op de Gerda was - en dan wordt dat zowat afgestreden van allé, waar komt ge mee. Maar dat bleek dan uiteindelijk op Scheerders. Allé, dat had ge eigenlijk ... Allemaal leidt dat tot zowat vragen en wantrouwen, dat eigenlijk voor niets nodig was. Dus wij kijken toch uit naar een grondige evaluatie. Niet alleen, uiteraard ook naar het financiële, met alle begrip voor de keuzes die u hebt moeten maken, die zeker niet gemakkelijk waren, maar met iets minder begrip voor de communicatie naar ons toe. Dus wij hebben op dat vlak ... En u hoeft zelfs op al die punten van mij vanavond niet te antwoorden. We hebben er alle begrip voor, dat dat in de commissie aan bod komt.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Geerts. Schepen Somers?

SOMERS: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Dank u wel, Jos en Christel. Ik ga effectief niet op alle vragen antwoorden, omdat ik dat ook niet correct zou vinden in het kader van de evaluatie. Maar we zullen dus de bekommernissen, vragen allemaal zeker meenemen in de evaluatie. Ik ben blij dat er in het begin toch een klein woordje van dank was, maar ik vind, gelet op de, allé, de blije gezichten die ik heb gezien doorheen het stadscentrum – en of dat nu te maken had met de zon, met een goeie organisatie of met eender wat – de mensen die aanwezig waren, waren in globo – want ik kan niet voor iedereen spreken – zeer tevreden. Zeer tevreden. En uiteraard werd er gezegd “jammer dat de ballonnen niet kunnen opstijgen, jammer dat de windrichting in de verkeerde richting zat om ze over de stad te laten vliegen”, maar ...

(door elkaar gepraat, onverstaanbaar)

SOMERS: ... ik kan u ook wel zeggen, want ik ga er ook vanuit dat hier opmerkingen gemaakt worden, die meegenomen worden in een analyse op basis van een aantal opmerkingen van burgers. En dat kunnen soms misschien maar 4 of 5 burgers zijn, die eenzelfde opmerking hebben gemaakt om dit hier te stellen. Ik ga daar niet vanuit, maar het kan altijd zo zijn.

Maar ik heb ook van heel veel mensen uit Belsele en Sinaai gehoord hoe tevreden dat ze waren, dat ze eigenlijk nu konden genieten van die ballonnen. En dat zijn nu ook eenmaal de inwoners van onze stad. Kortom, ik start mijn algemeen beeld van de Vredefeesten, dat gelet de situatie waarin dat we het hebben moeten organiseren, zowel qua maatregelen van corona als naar inzet en moeilijkheden binnen de dienst evenementen wegens afwezigheden, dat het een positieve en goed geslaagde Vredefeesten waren. Verder wil ik nog een klein beetje ingaan op dat de communicatie niet goed was. Ik durf te stellen, dat van het ogenblik dat we de samenstelling kenden van hoe gaan de Vredefeesten er nu uitzien, waar komt muziek en waar komt beleving, zijn er filmpjes geplaatst op Facebook, is er communicatie geweest op alle gebieden. In de Rondom, bewonersbrieven, affiches, folders met specifieke pagina's in rond de maatregelen, digitale kanalen, website, Facebook, Ontdek Sint-Niklaas, persberichten - waar we telkens aan de pers gevraagd hebben aub zet ze er allemaal in en waarvoor ik de pers ook bijzonder wil bedanken, omdat ze het er allemaal altijd ingezet hebben – op schermen. Allé, overal. Daar ter plaatse stewards, vrijwilligers, de politie, aan iedereen die je het ook maar fysiek kon vragen. Dus naar communicatie, ik zal kijken wat de analyse verder uitmaakt, maar zijn we zeer, zeer, zeer ver gegaan. Rond de specifieke vraag “was er een duidelijke ambtelijke en politieke leiding”, daar kan ik heel duidelijk op zeggen uiteraard. Het zou erg zijn van niet. Ik ben nu eenmaal schepen van evenementen en we hebben ook een burgemeester. Dus ik denk dat wij zeer nauw hebben toegezien in het kader van veiligheid en in het kader van het correct organiseren van dit evenement, dat wij de politieke leiding daarin hebben genomen. Was er een ambtelijke leiding? Ja. Omdat nu eenmaal door afwezigheid van een aantal mensen er binnen de dienst evenementen iemand aangeduid is, een interne functie, die de leiding neemt, die wekelijks ook in overleg gaat met mij over elk evenement en dus niet over de Vredefeesten alleen. Dus ja, er is een duidelijke ambtelijke leiding, die gedefinieerd is vanop het ogenblik dat er een aantal mensen op de dienst afwezig waren. Ik kan u ook een document meegeven met dan eigenlijk de sub-verantwoordelijkheden binnen alle diensten. En ik kan u zeggen, dat ik alle diensten – hoe klein of hoe groot ook betrokken bij de Vredefeesten – echt wil bedanken, want ik heb geen enkele dienst gemerkt, die met enige negativiteit meegeholpen heeft aan dit evenement. Het is de eerste keer dat ik dat ook heb vastgesteld van dichtbij, dat er met zoveel enthousiasme vanuit zoveel diverse diensten meegewerkt is aan dit project. Verder denk ik, uw vraag rond de honden, ja, dat is iets heel spijtig. Dat wisten we niet, maar dat zal ook verder blijken uit de analyse, maar dat is iets waar wij zelf onwetend over waren.

Op geen enkel overleg hebben we vastgesteld, euh hebben we geweten dat dat ook maar besproken is en waar wij zelf tijdens de activiteiten mee geconfronteerd zijn geworden en dan ook wel onmiddellijk opgelost hebben. Verder over de denk ik van, allé, de discussies of we de politieke juiste keuze hebben gemaakt binnen het coronakader en dergelijke meer. Dat het jammer is dat de opstijgplaatsen niet publiek toegankelijk waren. Dat zijn eigenlijk allemaal zaken, die we al beantwoord hebben. We hebben eigenlijk alle redenen al aangehaald waarom dat dat niet kon, waarom dat we bepaalde keuzes gemaakt hebben. Dus ik denk dat dat ons hier vandaag te ver zou leiden. En ja, ik begrijp ook niet zo heel goed de commotie rond de ondernemersavond. Ik kan begrijpen vanuit een aantal fracties, dat je daar geen prioriteit aan geeft. Maar dan kan ik alleen zeggen, kijk, dan verschillen wij van mening. En we mogen verschillen van mening in dit halfroond. Maar nu doen alsof die ondernemersavond nog nooit heeft plaatsgevonden. Elk jaar, elk jaar in de tent naast de pilotenbar, elk jaar van de Vredefeesten worden mensen uitgenodigd in de VIP-tent op vrijdagavond. Elke keer. Enkel het eerste jaar, waarop ik schepen was, hebben we een traject gedaan waar we echt spraken van een VIP, maar dat ge ook moest betalen. Dus eigenlijk, de editie van dit jaar was volledig conform alle edities uit vorige legislatuur, alleen met die verschillen dat dat toen een walking diner was, dat aangeboden werd en nu misschien iets ruimer, uitgebreider. De aantal genodigden, de lijst van genodigden op die avond was identiek als de lijst van de genodigden in de vorige legislatuur. Op uitzondering van deze ondernemingen, die vandaag de dag toegezegd hebben om in te treden in het project van de stadsmunt en niet vervat zitten als lid van centrummanagement, lid van B-passing, enz..., enz... Dat was het enige verschil in de lijst van de genodigden. Dus ja, ik ga ook kijken naar de evaluaties, die er in de voorbije jaren omtrent dit kader gemaakt zijn en die neem ik dan ook graag mee. Tot hier mijn tussenkomst.

VOORZITTER: Ja, dank u, schepen. Goed. Dan ... Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ja, ik dacht eigenlijk dat ik een heel genuanceerde tussenkomst hield, met duidelijk ook appreciatie. Ik ben begonnen met mijn waardering uit te drukken voor alle medewerkers. En tot op een zeker niveau ook voor het schepencollege. Maar ik heb erbij gezegd “nooit overdrijven”. Ik weet uiteraard – en gelukkig maar, het zou verschrikkelijk erg zijn – dat er heel veel mensen bijzonder enthousiast waren. Ik besef ten volle, dat het moeilijker was dan andere jaren om de Vredefeesten te organiseren ten gevolge van corona. Maar de commotie begrijp ik iets minder. Er zijn vele details, waar er over gesproken wordt, waarvan ik denk “God ja, moet men ze altijd vernoemen”. Maar soms word je gedwongen, als ik kijk met welke stijl ik bijna aangepakt werd als ik een paar zorgen formuleerde.

Allé, er zijn bepaalde correspondenties geweest met sommige restaurants om daar activiteiten voor de ballonvaarders te laten doorgaan. De coronamaatregelen, die moesten nageleefd worden, heeft men als men die aangelegenheden contacteerde vanuit de stad zelf aangebracht of moesten het eerder de restaurants zijn die wezen op bepaalde beperkingen die opgelegd werden? Ik geef dit maar als voorbeeld. Ik zou er zo nog een aantal kunnen geven, maar ik vond het niet kies als ik het deed, maar ik vind de wijze waarop ik hier aangevallen word nog minder verantwoord. Ja en ik blijf erbij, collega's, ik blijf erbij, ik vond – en ik heb dat ook gezegd tegen de burgemeester tijdens de festiviteiten zelf – dat communicatie gezien de moeilijke omstandigheden, dat die nog beter kon. En daar blijf ik bij. Maar ik heb ook gewezen ... (?). En ik vond ook dat de leiding, allé, voor vele mensen niet zo duidelijk was, de globale leiding. Goed, het zijn nuances en ik merkte dat het gevoeligheden direct oproept als ge op een aantal pijnpunten wijst.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer ...

DE MEYER: En ten slotte, maar ik was nog aan het noteren, ik denk dat ik voor wat betreft de ondernemersavond bijzonder, bijzonder genuanceerd geweest ben, maar er wel aan toegevoegd “ik wens dat gesprek – en zeker na het antwoord dat nu gegeven is – wens ik dat gesprek zeker verder te zetten”. In die zin, er zijn een aantal elementen, die ik hier niet ga zeggen, maar die ik dan wel toch wel eens in beperktere kring toch wel eventjes wil op wijzen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Ja, mevrouw Geerts, eigenlijk mag dit ... Maar ik zal u nog even ...

GEERTS: Ja, maar als de schepen naar mij wijst, dan mag ik wel reageren.

VOORZITTER: Ik zal u, ik zal u nog even het woord geven, maar ik wou gewoon zeggen, normaal gezien is de interpellant de laatste spreker.

GEERTS: Ja, normaal moeten ze ook stoppen als de spreektijd voorbij is.

VOORZITTER: Oké.

GEERTS: Als ge mild zijt, dan moet ge dat voor iedereen zijn. Schepen, ik vond eerlijk gezegd ook dat je nogal, ik had hetzelfde gevoel dan Jos. Ik ging er normaal gezien niets van zeggen, dat ge nogal bitsig, hevig reageerde. En ik had eigenlijk ook wel het gevoel, ik had eigenlijk ook wel het gevoel, dat ik de nodige nuance ...

VOORZITTER: Ja, mevrouw Geerts, u mag uw opmerking afmaken.

GEERTS: Ja.

VOORZITTER: Goed, mevrouw Geerts is aan het woord. Christel?

GEERTS: Wel, ik had het, ik vond zelf dat ik geprobeerd heb van de nodige nuance aan te brengen. Begrip voor uw beslissingen, maar ook een beetje onbegrip voor de communicatie.

Nu, wat die ondernemersavond betreft, toen u zei ja, sommigen vinden dat precies niet goed, voelde ik mij niet aangesproken, omdat - ik heb dat vorige keer gezegd en ik heb dat nu gezegd - wij hebben nooit iets gezegd op zich van dat mag niet. Ik vind dat belangrijk ook, dat ge dat netwerk stimuleert. Onze bekommernis was van het is misschien niet wijs om het op dat moment en op die plaats te doen, gezien de context. Dus ik schrok wel even, dat u daarnet naar mij verwees als Jos zei van allé, die ondernemersavond. U draaide zich om en wees naar mij. Dus ik wou dat nu voor de 3e keer nog even rechtzetten. Wij vinden dat zeker belangrijk dat er een ondernemingsavond is, maar misschien was het nu in de symboliek ... En, schepen, ik heb dat gezegd voordat het plaatsvond, maar wij zijn nadien ook al door een aantal mensen aangesproken. En, inderdaad, dat is altijd geweest. Dus in de symboliek was dat misschien een verkeerde keuze. En mijn excuses voor Peter en Aster, dat ik de avond verstoord heb hé.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Geerts. Ja, mevrouw Geerts, is het oké? Het antwoord zal in de commissie gegeven worden. Goed, dan gaan we naar het volgende punt. Punt 5 is de interpellatie van raadslid Jef Maes over de brandveiligheid van de serviceflats De Goudbloem van het Zorgpunt staat niet op punt! Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ik heb daar een schriftelijke vraag inderdaad aan de schepen, eigenlijk de voorzitter van Zorgpunt gesteld. En ik vond het wel jammer, dat het antwoord niet zo diepgravend was, gezien het belang daarvan. En daarom dat ik het ook hier opnieuw toch eventjes wil aankaarten. En ik denk dat we toch niet mogen onderschatten, wanneer er verschillende keren een vals brandalarm in een serviceflat is, ja, dan ontstaat er een situatie waar mensen eigenlijk, ja, dat als normaal gaan beschouwen en niet meer gaan reageren. En dat is een beetje wat er nu is ontstaan. En ik denk dat we in eerste instantie moeten kijken naar de oorzaak daarvan. Dat moet gezocht worden om die oorzaak te vermijden. En op basis van een aantal gesprekken heb ik, ja, denk ik wel vastgesteld dat die oorzaak bij het gebruik en het functioneren van de dampkappen is. Dus ik zou toch wel willen vragen, dat men daar toch snel werk van maakt, om ervoor te zorgen dat dat brandalarm niet meer onnodig zou afgaan. Want dat is eigenlijk een heel gevaarlijke situatie. En ik wil mij in die zin ook nog beperken vandaag tot de kern van de zaak, want ik denk dat de vraag voornamelijk is “stel dat er dan wel degelijk een brand zich voordoet, op welke manier, welk evacuatieplan is er om die mensen, die toch vaak moeilijk te been zijn en op verschillende verdiepingen wonen, om die eigenlijk te kunnen evacueren”. En ik heb aan verschillende mensen gevraagd wanneer dat er nog een brandoefening is geweest. En allé, misschien zijn er mensen die wel wat aan geheugenverlies lijden, maar als iemand zegt ja, ik woon hier al 10 jaar en ik heb de laatste 10 jaar geen brandoefening meer meegemaakt.

En iemand anders, ja, ik ben hier al 5 jaar en ik heb geen brandoefening meegemaakt. Dan denk ik dat het toch wel belangrijk is om zo'n brandoefening toch op regelmatige basis te organiseren, omdat – denk ik – zo'n brandoefening vooral eigenlijk aan alle bewoners, maar ook aan de organisatie kan aantonen welke problemen er zich kunnen voordoen bij een reële brand. En daar zou ik toch willen op aandringen, dat één, dat men de oorzaak van valse alarmen, dat men die probeert zo snel mogelijk weg te nemen. En ten tweede, dat men een effectief evacuatieplan en brandoefeningen daaraan gekoppeld gaat organiseren, zodanig dat de mensen zich veiliger voelen en minder bezorgd zijn, ingeval er dan toch – en hopelijk niet – toch iets zou gebeuren.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Maes. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, collega's – bedankt, mijnheer Maes – maar vooraf dit. Ge hebt een zeer bondige toelichting, een zeer uitgebreide bondige toelichting gegeven bij uw punt en dat maakt wel duidelijk wat volgens u de pijnpunten zijn, die door een aantal mensen worden ervaren. En die dan ook toelaten, denk ik, aan de verantwoordelijken om daar een gepast antwoord en vervolg aan te geven. Maar ik denk, mijnheer Maes – zeker omdat het gaat om een instelling, die ressorteert onder het Zorgpunt – dat u dat beter agendeert op een commissievergadering, waar dan de algemene directeur van Zorgpunt Waasland, de heer Tjeu Van Diessen op aanwezig is. Die is een tweetal keer per jaar aanwezig op de betrokken commissie. En ik denk dat hij beter geplaatst is om dan een antwoord te geven op die heel gedetailleerde vragen en zaken die u aanreikt, dan dat u dat als toegevoegd punt hier in de gemeenteraad agendeert en mij als burgemeester, verantwoordelijk voor de veiligheid, vraagt om daarop te antwoorden. Ik heb een heel uitgebreid antwoord gekregen, die ook een reactie is op de punten, de 5 punten die u in uw bondige toelichting hebt geciteerd. Maar u hebt er daar maar een aantal, een beperkt aantal van naar voorgebracht hier tijdens de raadzitting. Nu, in verband met het vals alarm, ja, dat heeft grotendeels, zo niet uitsluitend te maken met inderdaad het verkeerd bedienen van de dampkappen. Dus die dampkappen, die motorloze dampkappen zijn in de kamers of in de appartementjes van de bewoners en die dus moeten of die zijn aangesloten op het centrale afzuigstelsel, dat ook verbonden is met de woonruimte, de badkamer, enz... En het is inderdaad zo, dat de bewoners een knop moeten in het toestel aanzetten, waardoor de klep wordt geopend en het afzuigstelsel op gang komt. Maar ja, door verkeerde behandeling, ja, veroorzaakt men dan dikwijls of activeert men dan dikwijls het brandalarm, wat uiteraard niet de bedoeling is, maar voor de nodige commotie zorgt. Nu, ja, in geval van brand, zoals dat in alle complexen gaat, ja, wordt de brandweer verwittigd.

Er is onlangs nog een brandalarm geweest in Bokkenhof en de brandweer stond daar toen of de medewerkers van het Zorgpunt waren daar binnen de 12 minuten ter plaatse. Dus dat gaat wel heel snel. In alle gebouwen hangen – en dat wordt ook gecontroleerd door de brandweer – zijn evacuatieschema's en evacuatie routes aangeduid. Ik denk dat het goed is, dus dat de bewoners daar regelmatig worden aan herinnerd en op gewezen. Nu, wat de evacuatieoefeningen betreft, ja, dat lijkt zeer eenvoudig, maar ik moet zeggen, de voorbije 9 jaar als burgemeester heb ik een aantal van die evacuatieoefeningen meegemaakt. Zowel voor scholen als voor instellingen. En ik moet zeggen, de voorbereiding en de organisatie van een evacuatieoefening, dat is niet te onderschatten. Daar zijn tientallen en tientallen mensen bij betrokken, die daar ook vele, vele uren vooraf dus aan besteden. En er zijn verschillende vormen van evacuatieoefeningen. Men heeft de tafeloefeningen, waarbij eigenlijk geen echte evacuatie gebeurt. En er zijn dan partiële oefeningen, waar men eigenlijk de evacuatie alleen beperkt tot de personeelsleden en medewerkers. En dan de volledige evacuatieoefening, dat gebeurt dan vooral met scholen. We hebben er zo'n aantal gehad de voorbije jaren. Uiteraard, tijdens corona is dat allemaal stopgezet geweest. Maar dat is ongelofelijk wat men dan aan volksverhuizing dikwijls urenlang meemaakt, waarbij mensen ook moeten ja, worden overgebracht naar verzamelaars. Waar men dan te voet naartoe gaat of met het vervoer naartoe wordt gebracht. Dat is niet te onderschatten. Vandaar denk ik, zeker in woonzorgcentra, is dat niet evident om een evacuatieoefening te organiseren, waarbij dus ook alle bewoners – en gelet op de medische toestand en de gezondheidstoestand van die mensen – om dat te organiseren. Dus, allé, het is makkelijk gezegd “we gaan eens een evacuatieoefening organiseren”, maar dat is makkelijker gezegd dan gedaan.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, als ik toch kort mag reageren. Bedankt voor het antwoord. Ja, het is natuurlijk niet altijd gemakkelijk door het feit dat Zorgpunt, euh de serviceflats tot het Zorgpunt behoren en dat mensen ons daarop aanspreken om daar dan iets rond te melden. Ik denk, dat is natuurlijk het gevolg van die afstand, die er nu ontstaan is tussen stad en Zorgpunt. Maar soit, ik zal dat misschien rechtstreeks naar de directeur dan in de toekomst doen. Maar wat mij nog ontbreekt, u situeert inderdaad waar het probleem zich schetst, maar welke oplossing gaat men eigenlijk nu treffen om die valse alarmen te vermijden? Want de oorzaak die heeft u geschetst, die heb ik geschetst. Maar wat gaat men doen? Het gebruik van mensen, ja, dat zou eigenlijk niet mogen leiden of het fout gebruik van mensen zou niet mogen leiden tot een zo essentieel alarm als het brandalarm.

Want dat is wel een heel essentieel alarm, dat alleen maar ingeval van reële brand zou moeten afgaan en niet door iemand die een foute knop hanteert of een knop niet hanteert, enz... Dus, daar vind ik toch wel, dat men ja, dat ik nog een beetje op mijn honger blijf. En ook wat betreft de evacuatieoefening. Ik kan begrijpen dat men geen volledige evacuatieoefeningen doet, maar de vraag is wel “welke oefeningen heeft men dan wel gedaan, zodanig dat de organisatie eigenlijk weet wat als er zich ernstige zaken voordoen, wat er dan moet gebeuren”. En dus daar hoeft niet altijd iedereen voor geëvacueerd te worden. De mensen moeten wel weten, dat het er bestaat en dat er zo’n evacuatieplan is. Maar vooral de organisatie moet eigenlijk getraind zijn om ingeval van een probleem, een brand, om iedereen veilig buiten te krijgen. En in dat weet ik ook niet uit het antwoord dat u mij nu geeft, maar de antwoorden op die twee vragen, misschien kan de voorzitter dat aan de directeur nog stellen en die dan schriftelijk beantwoorden. Maar die vind ik toch wel belangrijk, die antwoorden op die twee vragen.

VOORZITTER: Dank u wel, Jef. Ik denk dat de vragen naar Zorgpunt kunnen gesteld worden. Dan zijn we gekomen aan interpellatie 6 en we kijken richting raadslid Frans Wymeersch in verband met digitalisering van de loketten. Frans, je hebt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik vertel hier geen geheimen als ik zeg dat we het laatste anderhalf jaar, laatste twee jaar in feite zijn geconfronteerd met toch een aantal laat ons zeggen niet zo sociale maatregelen. We hebben moeten leren leven onder de COVID-angstpsychose met allerlei beperkingen in ons sociaal leven, in onze vrijheden. Voor alles moesten wij bijna, bijna voor alles moesten wij afspraken maken. Afspraken voor naar de winkel te gaan, afspraken bij de apotheker, afspraken op het gemeente- of het stadhuis, afspraken overal. Dus onze vrijheden werden wel beknopter. Goed, we hebben daarmee leren leven en dat is niet eenvoudig geweest. En we ondervinden nu zelf, we ervaren nu zelf dat het niet zo eenvoudig is om terug onze normale vrijheden op te nemen, want blijkbaar is het er zo ingeslepen het laatste anderhalf jaar, die beperkingen, dat er heel wat mensen deze zelfs niet kunnen loslaten. Eerste gegeven. Tweede gegeven, wij beschikken in Vlaanderen over een ongelofelijke minister van binnenlands bestuur, die om de haverklap met de meest zotte en gekke maatregelen, inclusief het transfereren van het politiek personeel naar zijn partij, het nieuws weet te halen. Hij is nu vorige week of voor 14 dagen blijkbaar bevallen – als ik de pers mag geloven – van een idee en dat is en ik citeer zijn woorden “gemeenten zonder gemeentehuizen”. Ik dacht direct aan onze schepen Buysrogge, die dan toch verantwoordelijk is of toch de gangmaker is geweest van de nieuwe vleugel van ons stadhuis. En ik dacht van ja, die hebben ze ook goed liggen. Eigenlijk hebben ze ons dan goed liggen. Maar alle gekheid op een stokje, wat is de bedoeling?

De bedoeling is, zegt hij, onze minister van binnenlands bestuur, dat wij zo weinig mogelijk nog naar het gemeentehuis gaan om bepaalde documenten af te halen en we mogen niet verplichten dat de mensen dan op bezoek moeten gaan om bepaalde documenten af te halen. Ik zou het willen omkeren. Wij kunnen de mensen niet verplichten om alles digitaal af te handelen. Wij kunnen de mensen niet tegenhouden van nog enig sociaal contact aan het loket van het gemeentehuis te behouden. Ik denk dat dat zeer, zeer belangrijk is en dat dat één van de plaatsen is waar mensen mekaar kunnen tegenkomen. Maar we zitten dus met de plannen van onze minister van binnenlands bestuur, die daarvoor ongeveer 35 miljoen euro veil heeft. Ware het niet dat we in het overschot van geld baden, dan zou ik zeggen van oké, doet u maar. Maar 35 miljoen voor zo'n ... (?) vind ik aan de ene kant wat veel en aan de andere kant waar gaat het toe leiden? Want wat gaat er digitaal nog moeten gebeuren? Wat zal er verplicht worden digitaal af te handelen in de gemeentehuizen zonder, in de gemeentehuizen in een stad zonder gemeentehuizen, enz..., enz... En de belangrijkste vraag, als de minister van binnenlands bestuur, die heel de wereld ons benijdt, zijn plannen doorvoert, wat is het standpunt van ons college in deze materie en wat gaan ze eraan doen? Want ik heb toch zo de indruk, dat er bij bepaalde mensen in de meerderheid en ook daarbuiten en zelfs bij de bevolking hier en daar een enkeling de stelling heeft van dat het digitaal gebeuren en dat werken van thuis uit en dat vergaderen van thuis uit, dat was toch allemaal zo slecht nog niet. Dus in feite wordt een beetje de asociale luiheid wordt geïmplementeerd en wordt als eigenlijk aureool voorgesteld. Dus mijn vraag aan het college is, gaat u mee in deze zotternij, hoe ziet u dat dan of wordt – hopelijk dan – heel het digitaal gebeuren en de afspraken en de afhandelingen op afspraken in Sint-Niklaas afgebouwd? Ik ben benieuwd naar uw antwoord.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Mevrouw Baeten heeft ook het woord gevraagd. Lore, jij hebt het woord.

BAETEN: Ja, dank u, voorzitter. Misschien even ons standpunt als fractie, maar ook onze bezorgdheid al delen aan de schepen en aan het college. Ik denk dat we wel kunnen zeggen, dat digitalisering ons ook sociaal heeft gemaakt en dicht bij elkaar. Wie heeft er niet met zijn oma of met zijn kleinkind leren zoomen? Digitalisering kan soms ook drempels verlagen en brengt ons dicht bij elkaar. Maar het is wel zo, dat de digitale kloof wel groot is. En om het met een kleine anekdote – en schepen Heyrman is daar ook al van op de hoogte – te zeggen, ja, de digipunten moeten die kloof gaan dichten. En we weten dat heel goed, maar als er dan in de krant staat van ja, als je wil leren, allé, met de computer werken, stuur ons dan een mailtje, ja, dan merk je toch ... Het is in orde hé. Het is een anekdote, maar dan merk je toch hoe evident het voor ons is om makkelijk die Skype en die telefoon te zetten.

Maar dat het inderdaad een terechte bezorgdheid is, dat niet iedereen de capaciteiten heeft. En daarmee dat we inderdaad ook hopen daar in de gemeente, waar we zeggen dat we het dichtst tegen de burger staan, dat die burger ook nog dicht naar ons mag komen, zeker in zo'n mooie nieuwe vleugel als dat mag worden. En zeker bij ons. Dus ook onze oproep, zolang dat die digitale kloof niet dicht is – en laat ons er vooral heel hard op werken om die te dichten – dat we toch dichtbij de mensen blijven.

VOORZITTER: Dank u wel, Lore. Ik geef het woord aan de schepen.

BUYSROGGE: Ja, dank u wel, voorzitter. Dank u wel voor de interessante vragen, Frans en Lore. Frans, om te beginnen, ik ben zeer tevreden. Ik ben zeer tevreden, dat u zich eindelijk, u bent eindelijk tot inkeer gekomen. U hebt eindelijk het licht gezien. Eindelijk ziet u de meerwaarde, bent u een grote believer geworden zal ik maar zeggen in het schoon Nederlands van de stadswinkel. Ik vind dat heel mooi, dat ge eindelijk tot dat inzicht zijt gekomen. Ik wist niet dat je een bondgenoot ging worden, maar ik ben blij om dat hier vandaag te vernemen.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

BUYSROGGE: Ja, ik denk dat je er nog eventjes op zal moeten wachten. Alle gekheid op een stokje, collega's, dat is hier een vraag, die hier gesteld is over een subsidiedossier, een subsidieaanvraag, die kan gebeuren. Waarbij dat ja, op zijn gekende manier – ik ga er geen uitspraak over doen of geen connotatie aan geven – de minister van binnenlands bestuur een subsidieoproep in de markt zet onder de titel “gemeenten zonder gemeentehuis”. Ik denk dat hij zelf ook wel beter weet, dat dat niet realistisch is, een gemeente zonder gemeentehuis. Maar het is wel die weg van het digitale denk ik kan je niet ontkennen in de 21^e eeuw. Wie die weg niet inslaat, die mist de toekomst. Dus in die zin zijn er 7 projectoproepen, die er de volgende jaren zullen komen, dus tussen september nu en september volgend jaar zijn er rond thema's van innovatieve dienstverlening, digitale democratie en een werkplek van de toekomst in de verschillende projecten die ingediend kunnen worden. En hij heeft daarvoor inderdaad een totaalbudget van 34 miljoen vijl. Onze administratie is nu aan het bekijken op welke manier dat daarop kan ingespeeld worden. Of we daar zullen meedoen. Waarschijnlijk zullen we wel een aantal projectdossiers indienen om daar subsidies voor te kunnen verkrijgen. Maar dat wil niet zeggen, collega's – en ik denk dat dat toch ook van belang is om hier te onderstrepen – dat wil niet zeggen, dat het loket voor de stad Sint-Niklaas definitief verleden tijd is. Ik denk, het centrale punt, het loket in de stadswinkel of elders, in het Welzijnshuis of elders, dat is voor ons heel belangrijk dat we dat kunnen blijven uitbouwen. Dat dat rechtstreeks contact, de persoonlijke dialoog met de burger er kan zijn.

Maar dat moet kaderen in een multimodale aanpak, waarbij dat de verschillende manieren, waarop de burger de stad contacteert – is dat via de website, is dat via digitale platformen, is dat via telefoon, is dat rechtstreeks aan het loket – dat die burger op een kwaliteitsvolle manier benaderd wordt. Digitaal kan dat 24 op 7, loket is dat tijdens de openingsuren. Maar de afhandeling, het werk dat daarachter zit, dat moet op een gelijkaardige, op een uniforme manier verlopen. En we moeten daarbij ook aandacht hebben – Lore heeft dat heel terecht ook aangestipt – moeten we aandacht hebben – het stond ook in ons beleidsprogramma – voor een aantal specifieke kansengroepen, die we extra ondersteuning moeten bieden waar mogelijk. En je hebt er daarjuist ook al naar verwezen. De brochure, die deze wijk gelanceerd is rond “digitaal mee”, waarbij dat we specifiek inzetten rond die digipunten, rond computerlessen, dat soort dingen wordt hier allemaal in opgelijst, wordt beschikbaar gesteld. En mensen kunnen daarvoor inschrijven. En niet alleen via een mailadres, maar ook telefonisch en op die andere manieren dat de stad kan bereikt worden. Dus we blijven daarop inspelen, maar weet, geruststellend, het loket is zeer belangrijk voor de stad. Maar als het niet nodig om naar het loket te komen, moet je ook niet komen natuurlijk. Als iets op een gemakkelijke manier anders kan afgehandeld worden, ja, waarom zou je dan 2 à 3 keer voor eenzelfde product naar de stadswinkel komen als je mits wat voorbereiding er misschien met één keer vanaf bent. Dus vandaar een beetje efficiëntie is welkom. En die gemeenschappelijke aanpak, via die verschillende platformen, is voor ons van belang.

VOORZITTER: Dank u, schepen Buysrogge. Frans?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik juich dit pragmatisme van de schepen toe. Wil er ook in heel de evaluatie en de toekomstige werkwijze van al dan niet loketten ook even erg hebben – het gebeurt al fragmentarisch, ik geloof één dag – dat er ook na de normale bureeluren nog kan gewerkt worden op afspraak. Eventueel, dat eventueel uit te breiden. Wat er zijn nog altijd net wat mensen, die nog normale werkuren hebben ook.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Dan zijn we gekomen aan de 7e interpellatie en dat is een motie/voorstel tot beslissing van raadslid Jef Maes ter ondersteuning van de Vredesbeweging, teken het VN-kernwapenverdrag. Jef, je hebt het woord.

MAES: Dank u, voorzitter. Men weet het of men weet het niet, maar 21 september is door de Verenigde Naties uitgeroepen tot internationale dag van de vrede. En de Vredesbeweging in ons land, die koppelt daar een hele week aan. En die hebben daar dit jaar eigenlijk willen die focussen op het ondersteunen door de gemeenten van een VN-verdrag voor een verbod op kernwapens. Ze hebben een brief verstuurd naar alle burgemeesters en alle gemeenten, die verstuurd is op 24 juni met de vraag om zich daar ook achter te scharen.

Ik heb vorige week heb ik dan gezien op de website van de Vredesbeweging hebben ze een lijst gepubliceerd. Toen waren er 111 gemeenten, die hun steun daar hadden aan toegezegd. Vandaag zijn dat er al 132. En dan was ik eigenlijk wel een beetje verbaasd en ja, ook wel wat teleurgesteld, dat Sint-Niklaas daar niet tussenstond. Ik zag daar gemeenten uit onze regio – Hamme - daar bv. bijstaan. Ik zag daar Stekene bijstaan, ik zag Wachtebeke daar bijstaan, ik zag daar Zelzate bijstaan. Nu Zelzate, ja, daar zit PVDA mee in het bestuur, dat verrast mij dus niet. Maar in die andere gemeenten zitten wij allemaal niet in het bestuur. In die 131 andere gemeenten zijn er andere partijen, die dat hebben onderschreven. En ik denk van ja, Sint-Niklaas, wij profileren ons als stad – en dat vind ik absoluut positief – als een stad voor de vrede met Vredefeesten, met een vredesprijs. Dus dan zou ik het echt wel jammer vinden, mochten wij als stad daar niet tussen prijken. En daarom nu ook mijn vraag, burgemeester van ja, u heeft die brief ook gekregen, vermoed ik. Dus is dat besproken op het schepencollege? Is dat, ja, wat heeft men daarrond beslist? Waarom heeft men dat niet ondersteund? En ja, die motie, die ik dan heb ingediend, ja, dat is geen motie van de PVDA, dat is gewoon een motie die vanuit de Vredesbeweging naar alle burgemeesters en alle gemeenten is gestuurd. Dus is het misschien een vergetelheid? Het zou kunnen. Dan kunnen we vandaag rechtzetten door dat te steunen. Maar ik denk dat het toch wel jammer zou zijn, mocht Sint-Niklaas die oproep, die toch wel belangrijk is, want de vrede is toch een universeel goed en het reduceren van de kernwapens is toch een belangrijke bijdrage voor de wereldveiligheid en dus in dat opzicht denk ik dat de Vredesbeweging voor dit jaar een terecht punt naar voorschuift. En ja, zou ik het op prijs stellen als het stadsbestuur dat mee gaat ondersteunen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Maes. Mijnheer Wymeersch, je hebt het woord gevraagd en daarna mijnheer Ghesquière.

WYMEERSCH: Dank u wel, voorzitter. Collega's, ik meen te weten uit mijn lange geschiedenis, allé, niet in dit huis, maar in het gremium, dat Sint-Niklaas zo'n beetje, niet een beetje, de traditie bestaat dat men geen moties ondertekent of stemt als men niet bevoegd en niet betrokken zijn. Ik meen uit de inhoud te mogen begrijpen, dat wij inderdaad niet betrokken zijn en al zeker niet bevoegd. Dus ik laat het aan het oordeel over van het college om van de traditie af te wijken, ja dan neen. Ten tweede – en ik zal mij beleefd proberen uit te drukken – vind ik het een beetje hypocriet van collega Maes om hier een pleidooi te houden voor ondertekening van deze motie. Ik zal er zo op repliceren, mijnheer Maes, ik kan best leven dat de stad akkoord gaat en deze ondertekent onder één dwingende voorwaarde, dat ook de ... (?) China en Noord-Korea – waar u toch zo'n ferme aanhanger van bent – deze moties ook ondertekent.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan de heer Ghesquière.

Ghesquière: Het zal misschien een beetje – hoe moet ik het zeggen – naïef klinken, maar eigenlijk vind ik dat we in deze eigenlijk moeten denken zoals een vredesduif. Want ge voelt nu al, dat door de tussenkomsten van onze collega's er eerder door zo'n motie voor te stellen, eerder verdeeldheid dan eensgezindheid komt. En dat vind ik dus eigenlijk wel jammer. Ik geef nu gewoon als opmerking aan mijnheer Maes, ik sta helemaal achter die motie, maar ik ga die hier niet ondertekenen. Gewoonweg om het feit van, stel u voor, we zitten hier allemaal als collega's en door het feit dat we dat hier eigenlijk in de gemeenteraad brengen, gaat dat over al de fracties en gaat dat niet meer over individuen op den duur. En dat betekent dan ook, had ge nu op voorhand eens gesproken met verschillende mensen om dat te doen, dan zou ik daar helemaal anders op reageren. Ik heb tijdens de Vredefeesten ook op de markt gestaan. En ik heb die kaartjes laten ondertekenen, maar dat was niet namens de CD&V hé. Dat was namens Pax Christi. Ik stond daar niet als gemeenteraadslid, ik stond daar als Julien Ghesquière voor Pax Christi. En ik heb trouwens dan vorige week nog – het gebeurt zelden dat ik die gelegenheid krijg – maar daar in de kerk een stuk sermoen over gehouden. Dus ja, als ik nu mijn hemel niet verdiend heb, ja, dan weet ik het niet zulle. Maar in ieder geval, ik moet hier eigenlijk bijna op zeggen jammer, dit is een gemiste kans. Ik zou dat eigenlijk moest ik van u zijn, mijnheer Maes, niet meer doen. Ik zou dat niet meer doen zo'n moties indienen, die eigenlijk inderdaad, zoals ge dan de opmerking krijgt van Frans – en daar heb ik een stuk begrip voor – van eigenlijk we zijn niet bevoegd en dan krijg je die reacties “we zijn niet betrokken”. Ik zou dat eigenlijk puur als individu doen en mensen daar persoonlijk op aanspreken. En ik vraag dan ook de toelating om via de bode hier de kaartjes – die ik op de markt heb uitgedeeld en die de mensen individueel konden tekenen – hier te laten uitdelen aan ieder individueel. En dan kan iedereen in eer en geweten daar zijn handtekening en zijn adres opzetten.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Ghesquière. Mijnheer Baeck?

Baeck: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, er zijn er bij ons bij Groen die al kaartjes getekend hebben van de Vredesbeweging als ik mij niet vergis. We zullen dat vanavond ook doen. En zullen dat naar de toekomst ook blijven doen. Als Groen steunen we ook verschillende initiatieven tot wereldvrede, gelukkig maar. Wij hadden dan ook gehoopt, dat vanavond dit op een iets andere manier gelopen was. Het had mijnheer Maes en de PVDA gesierd om op dit thema eerst draagvlak te zoeken. Het was perfect mogelijk om de initiatiefnemers mee in deze oproep te betrekken, denk ik.

En nu komt dat precies wat over alsof het niet gaat over de inhoud, maar meer over hoe we er achteraf mee kunnen uitpakken en dat kan en mag toch niet de bedoeling zijn, denk ik. Laat ons dan, allé, zoals de burgemeester het al mooi in het verleden verwoorde in zijn mail denk ik als ik mij niet vergis, teruggaan van Sint-Niklaas in vredesstrijd naar vredeestijd. Want ik vond dat heel mooi gezegd. Dus ja.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Baeck. Ik geef het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, in het verleden en samen met Jos De Meyer, Gaspar Van Peteghem en Frans Wymeersch zitten we hier al sedert de verkiezingen van 1988. In het verleden is er in deze raad al herhaaldelijk gediscussieerd geweest over regionale, federale, internationale en soms ja, nog mondiale aangelegenheden. Met ja, punten die worden toegevoegd ter stemming, moties die worden naar vorgebracht. En wij hebben denk ik nog onder mijn achtbare voorganger Freddy Willockx, zijn we tot een regeling gekomen om daar toch wat orde in te scheppen. En wij hebben toen afgesproken, dat er drie categorieën zijn. Dat is ook denk ik nog altijd van kracht in deze gemeenteraad. Drie categorieën van moties. Een eerste categorie in verband met aangelegenheden, waar wij bij zijn betrokken en bevoegd. En daar kan over gedebatteerd worden en daar kan over gestemd worden in de vorm dus dat er een beslissing is door de gemeenteraad van onze stad. Tweede categorie, aangelegenheden waar wij wel bij betrokken zijn, maar niet bevoegd. En volgens ons, volgens het college en volgens mij is dit zo'n aangelegenheid. Wij zijn betrokken, want het gaat over het al dan niet ondertekenen van België van het VN-verdrag, maar wij zijn uiteraard niet bevoegd, want de goedkeuring van dat verdrag is uiteraard een federale bevoegdheid. En daar is de afspraak dus dat raadsleden ten individuen titel, ten individuen titel, als persoon het vrijstaat om die motie al dan niet te onderschrijven. Maar dat is geen standpunt van de gemeenteraad, geen standpunt van de stad Sint-Niklaas. En die punten of die soort aangelegenheden – betrokken, maar niet bevoegd – daar kan over gedebatteerd worden zoals dat nu het geval is. En het staat dan de raadsleden vrij om al dan niet te tekenen. Dat is volgens ons nu hier aan de orde. En dan is er nog een derde categorie, waar het betreft aangelegenheden waar de stad niet betrokken en niet bevoegd is, bv. moest het nu gaan over een oproep aan het Koninkrijk der Nederlanden of de Franse republiek om dat verdrag te ondertekenen. Wij zijn niet betrokken, want wij maken tot nader order geen deel uit van die twee landen en we zijn uiteraard ook niet bevoegd, ja, misschien in de toekomst als de Dietsche gedachte wordt gerealiseerd, Frans, zou dat wel het geval zijn, maar dat is tot nader order niet het geval. Mijn partijvoorzitter denkt en droomt daar misschien anders over, maar goed, alle gekheid op een stokje. En dan wordt daar niet over gedebatteerd.

Dan wordt dat gewoon meegedeeld aan de raadsleden, raadslid x of y heeft die motie neergelegd, daar wordt niet over gedebatteerd, die circuleert dan en die kan ondertekenen. Ik stel vast vandaag, collega's, dus dat er één motie ter ondertekening voorligt, ingediend door de heer Maes en dat de heer Ghesquière de kaartjes, die ook op de Vredefeesten op de stand van Pax Christi werden aangeboden en die door verschillende mensen hier aanwezig reeds zijn getekend, dat hij nu een tweede kans geeft om de andere raadsleden die ook verder te tekenen. Het is aan jullie om al dan niet daar gebruik van te maken. En ik veronderstel dus, dat de medewerkers ook het document en de kaartjes ter beschikking zullen stellen op het einde van de raadzitting.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Mijnheer Maes en mijnheer Ghesquière. Ja, ik geef eerst het woord aan de interpellant, ja.

MAES: Oké. Ja, dank u, voorzitter. Het is inderdaad een motie, waar wij betrokken bij zijn en niet bevoegd. We zijn inderdaad betrokken bij heel de kwestie van de vrede, dank u wel. Trouwens ook mijnheer Ghesquière. Ik heb dat gekregen op Villa Pace. Ik heb dat ook getekend. Dus het is niet dat ik mij daar niet van bewust ben en dat ik daar absoluut achtersta achter dit kaartje. Ik vind het alleen jammer, allé, diezelfde situatie dient zich aan in alle andere gemeenten. En er zijn 132 andere gemeenten, die zich wel betrokken voelen en dat wel als stad ondertekenen. Dat is een andere situatie dan wanneer elk individueel gemeenteraadslid zich engageert – en ik zou het fijn vinden, moest inderdaad iedereen dat kaartje ondertekenen en misschien kunnen we dat dan ook nog weten tijdens deze zitting om dat allemaal in te zamelen – maar al die andere gemeenten, die hebben zich daarvoor geëngageerd en dat geeft toch wel een andere impact naar de bevolking toe. Omdat je daar uiteindelijk als stad naar uw bevolking duidelijk communiceert, dat je je daarbij betrokken voelt en dat je daar uiteindelijk ook een standpunt inneemt. Dat is geen motie van ons, ik heb dat al gezegd. En dat is ook geen politiek spel, want dat wordt zo'n beetje nu in mijn ja, bedoelingen gelegd, maar dus deze interpellatie/motie, die ik heb ingediend, is louter en alleen ontstaan, omdat ik het eigenlijk jammer vond, dat ik Sint-Niklaas niet in die lijst heb teruggevonden. En ja, als dat dan niet kan en als het schepencollege dat blijkbaar ook niet nodig vond om dat te onderschrijven – en ik denk dat ook Groen daar dan over gedebatteerd heeft – dan vind ik dat jammer. En dan zou ik zeggen, ja, laat ons dan dit ondertekenen en dan nemen we er akte van dat het stadsbestuur de motie van de Vredesbeweging van de Belgische coalitie tegen kernwapens niet mee onderschrijft.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Mijnheer Ghesquière?

Ghesquiere: Puur praktisch. U ziet dat dat kaartje gericht is aan minister De Croo. Ge hoeft er niet eens een postzegel op te plakken. Ge moogt dat effectief aan mij meegeven. We gaan dat afgeven bij de eerste minister. Dus wij gaan dat zeker doen. Maar toch nog één kleine opmerking. Ik zal – en ik doe dat principieel – ik zal nooit op én lijsten in zijn geheel óf iets individueel tekenen. Want op den duur krijgt men zo'n vals aantal handtekeningen, dat verzameld wordt, dat binnenkomt bij een eerste minister. Ik hoef maar één keer te laten weten dat ik ertegen ben. En daar ga ik het verder bij laten.

Maes: Dus ik moet het niet meer tekenen? Ik heb het al getekend.

Ghesquiere: Ge hebt het kaartje al getekend. Voilà, ge zijt bedankt. Gij moet uw motie niet meer tekenen.

Voorzitter: Goed, dat is, dat weten we dan ook weer. Maar ik heb gewoon tussendoor nog een heel heuglijk nieuws, want onze collega Kelly Van Elslande is bevallen van James.

A P P L A U S

Voorzitter: En dat allemaal terwijl wij discussiëren.

Burgemeester: Dat is breaking news, water breaking news.

Voorzitter: Goed. Dan hebben we de volgende interpellatie, interpellatie nr. 8 van raadslid Jef Maes, waar staan we nu in onze regio met het decreet basisbereikbaarheid? Jef, ik geef je opnieuw het woord.

Maes: Ja, dank u, voorzitter. De laatste weken is er een klein beetje nieuws verschenen in de pers in verband met heel de kwestie van basisbereikbaarheid en meer bepaald het feit dat de Vlaamse regering haar keuze bekendgemaakt heeft voor ViaVan Technologies als operator op te treden voor de Mobiliteitscentrale. ViaVan – om dat even te situeren – is een Amerikaans/Duits bedrijf. Dat is een beetje de grote tegenhanger van Uber, die eigenlijk ook alle ja, methoden en werkwijze van Uber wil introduceren en dus de chauffeurs, die eigenlijk gaan rijden binnen het kader van het vervoer op maat, dat zijn geen buschauffeurs meer, maar dat zijn eigenlijk taxichauffeurs. Dus die gaan onder een ander statuut gaan vallen. Ondertussen – en dat bleek uit een artikel, toch een ruim artikel in Knack – is het absoluut niet meer duidelijk wanneer dat eigenlijk heel dat decreet basisbereikbaarheid zal ingevoerd worden. Er is sprake van 1 januari 2023. Er groeit ook alsmaar meer verzet tegen. En ik denk dan maar bv. aan de trein/tram/bus-gebruikers, die bij monde van een woordvoerder eigenlijk gezegd hebben ja, dit kan niet op 1 januari ingevoerd worden. Dit kan alleen ingevoerd worden op 1 september, bij de ingang van een schooljaar.

Dus, nu mijn vragen, want dus de meer algemene vragen, schepen, u mag er gerust van zijn, onze Jos die gaat die ook wel stellen aan de schepen, euh, aan minister Peeters. Dus u moet niet ongerust zijn, dat dat ... Het is niet deze Jos, maar onze Jos. We weten over wie we het hebben. Dus Jos D'Haese. Trouwens ook, ja, geboren in Sint-Niklaas. Maar goed, ik ga er niet over uitweiden. Wat? Ja, de tijd loopt. Dus, nee, mijn vraag is nu eigenlijk, vanuit de vervoerregio – ja, ik heb toch nog 4,40 minuten, dus mijnheer Wymeersch zal het niet graag hebben, maar soit – nee, dus waar staan we nu eigenlijk in onze vervoerregio? Want er zijn toch wel heel wat problemen en ongerustheden bij de mensen. Dus de stadsbussen, die gaan dus minstens nog rijden tot 2023, daar zijn we enigszins blij om. Dus en wat ons betreft, moet dat zeker niet afgeschaft te worden. Dus maar de vraag is, De Lijn die had al laten weten dat die stadsbussen van mindere kwaliteit zijn, dat die eigenlijk zouden vervangen worden. Kunnen die stadsbussen zolang nog blijven rijden? En hoever staat het eigenlijk met de nieuwe dienstregelingen? Want die nieuwe dienstregelingen, dat is toch essentieel voor mensen om te weten ja, hoe geraak ik van punt A naar punt B, hoe krijg ik aansluitingen en dergelijke meer. Wat ook nog onduidelijk is, is eigenlijk of dat vervoer op maat en die aansluitingen of dat het allemaal ook in onze regio gaat goed functioneren. En in de presentatie van de grote werven hebben we ook nog gezien, dat er Hoppin-punten worden voorzien. Dus, hoe zit het nu met de Hoppin-punten? Gaan die al tijdig geïnstalleerd worden of wordt dat ook allemaal uitgesteld? Dus er zijn toch wel heel wat vragen, ongerustheden en bekommernissen rond heel die zaak. En er wordt zelfs gesuggereerd in Knack, dat het wel eens zou kunnen, dat heel dit verhaal over de verkiezingen van 2024 wordt getild. U als voorzitter van de vervoerregio heeft daar waarschijnlijk een beter zicht op wat er nu eigenlijk in onze vervoerregio te wachten staat. Ik hoop in elk geval, dat u op een aantal van onze vragen en bekommernissen kunt antwoorden.

VOORZITTER: Dank u wel, Jef. Ik geef het woord aan de schepen. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Dank u, voorzitter. Even toch nog een voorafje. Ik heb mij hier gezet, omdat als ik daar zit en Jef zit in mijn rug, dat dat heel vervelend praten is, want dan moet Jef tegen mijn rug praten.

MAES: Ja, ik vind dat trouwens fijner dat u daar zit. Oogcontact vind ik belangrijk.

HANSSENS: Ja, dat heb ik niet gezegd, dat ik in uw ogen ging kijken natuurlijk. Goed, het is dus inderdaad zo, dat de Vlaamse minister van mobiliteit in de commissie van 16 september bevestigd heeft, dat ten vroegste de basisbereikbaarheid, ten vroegste ingevoerd wordt op 1 januari 2023. Er zijn drie zaken, die ik zie die belangrijk zijn voor onze regio, die bepalend zullen zijn of vervoer op maat en gans het decreet basisbereikbaarheid in gang kan schieten.

En dat nog niet in orde is of waar nog onduidelijkheid over bestaat, dat is eerst, ja, die bestekken van vervoer op maat. Er lopen nog drie soorten bestekken. Voor de Flex, de Flex Plus en de deelmobiliteit. Men verwacht dat die bestekken toegewezen worden midden 2022. Midden 2022 toewijzen en dan nog uitrollen tegen 1 januari 2023 wordt zeer krap. Tweede is de discussie van het tarief. Integratie van vervoer op maat, onze vervoerregio heeft er volmondig voor gekozen om die tariefintegratie te doen. Dat wil zeggen, dat ge met één tarief de verschillende vormen van vervoer – zowel vervoer op maat als het gewone lijnvervoer – kunt combineren. En het liefst zien we dat ook als een ééngemaakt tarief over gans Vlaanderen. Dat is toch de wens van de meeste vervoerregio's. Maar de decreetgever laat eigenlijk de vervoerregio's daar een stuk vrij in. Die discussie is nog niet afgerond. We verwachten daar toch de komende maanden wat meer duidelijkheid over. En het derde punt – en dat klopt, u hebt er zelf naar verwezen – is er ook de link met de Hoppin-punten. Alhoewel dat ik dat een ja, een bizar of geen bizar punt noem. Ja, die Hoppin-punten, voor Sint-Niklaas zijn er 23 geselecteerd, Hoppin-punten. Hoppin-punten zijn eigenlijk overstapstations, waar veel reizigers komen, die bv. hun fiets achterlaten en dan op een lijnbus stappen of omgekeerd. Reizigers die afstappen en hun fiets in deelmobiliteit nemen. Ja, die Hoppin-punten, daar zijn er een aantal al waarvoor al projectstuurgroepen zijn geweest. Het lokale Hoppin-punt in Sinaai bv. aan het station. Dat is afgeklopt en zal dus ook gesubsidieerd worden. De twee andere grote Hoppin-punten, die door de vervoerregio zelf worden verzorgd, nl. het interregionale Hoppin-punt aan het station en het regionale Hoppin-punt op Waasland Shoppingcenter, daar is nog geen akkoord over, maar dat is maar een kwestie van tijd. Alle andere Hoppin-punten – een 20-tal – daar zijn er een 5-tal die in een bestaand project zitten, bv. Dendermondse Steenweg is zo'n voorbeeld. En een 15-tal andere nog niet. Voor die 15-tal andere zullen wij zelf initiatief nemen en zullen wij zelf voor al die haltes of die 15 Hoppin-punten een projectstuurgroepdocument maken, zodat we daar ook voor de subsidies krijgen en dat we dat kunnen uitrollen. Dat zal zeker niet zijn tegen 1 januari 2023, maar ik denk dat dat ook niet zo noodzakelijk is. Al wil ik daar wel snel in gaan. Het andere deel van een bestek dat we gaan opmaken, is vooral haltes toegankelijk te maken. Ik denk dat dat een heel belangrijk punt is, is dat we die haltes snel toegankelijk maken. In ons grondgebied zijn er een 15-tal procent haltes die maar toegankelijk beschouwd worden volgens de normen. Met de nieuwe spreiding van haltes zullen we dat proberen te versnellen. Maar dat hangt natuurlijk ook allemaal samen met die veranderingen aan die lijnen hé. Dus, als men zegt van ja, misschien moeten we het allemaal afgelas-ten of misschien moeten we er allemaal mee stoppen, dat creëert een onzekerheid en die onzekerheid die dient niemand. Die dient de reiziger niet, die dient de gemeente niet.

Dat houdt bepaalde investeringen op. Dus ik hoop dat die duidelijkheid op die drie belangrijke punten er zo snel mogelijk komt. En dat is ook de boodschap die ik direct en indirect doorgeef aan het departement, allé, MOW ja en rechtstreeks aan het kabinet van de minister.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Mijnheer Maes? Jef?

MAES: Ja, dank u, schepen. Bedankt voor de antwoorden. Ja, er zijn nog heel veel onduidelijkheden. En ik denk dat dat duidelijk is. Er is één ding, we hadden misschien toch nog willen vragen, dat is over de kwaliteit van de bussen. En het feit dus, we hebben op de praatsessie, die we daarover hebben gehad, hebben wij ook gepleit voor bussen met een lage instap en bussen, elektrische bussen, zeker in de binnenstad. Dus u heeft dan gezegd ik zou niet graag hebben, dat over de nieuwe markt, dat daar dieselbussen zouden rijden. Dus, zijn daar al beloften of vooruitzichten gegeven door De Lijn om daar werk van te maken? Want de huidige bussen, dat is niet zo goed van kwaliteit, zeer eufemistisch uitgedrukt. En wat wij dan van de buschauffeurs hadden vernomen, was dat als het in 2022 zou doorgaan, dat ze eigenlijk grotere en bredere bussen zouden gaan inzetten op de lijn, op de ene stadslijn die nog zou behouden blijven. Dus, allé, ik denk dat het toch ook belangrijk is, dat er kwalitatief waardevolle bussen in de stad rijden, die ook zorgen voor een gezonde leefomgeving.

VOORZITTER: Dank u, Jef.

HANSSENS: Ja, dat is waar. Ik heb niet op dat aspect geantwoord, dat klopt. In ieder geval ga ik ervanuit, dat no matter hoelang, hoe dan ook hoelang het wordt uitgesteld, dat De Lijn en de Vlaamse overheid zich houdt aan zijn engagement en contract met de reiziger en de burger en dus dat zij materiaal blijven inzetten hoe ze dat doen. Wat de elektrificatie van de vloot betreft, ziet het er niet zo positief uit. Ik denk dat De Lijn al zijn deadlines al heeft gemist met betrekking tot die elektrificatie en dat ook de stelplaatsen, die in aanmerking worden genomen vandaag om die elektrificatie in te zetten, dat dat niet de meest recente zijn. Want dan hadden wij in de eerste wave gezeten, maar dat dat de stelplaatsen zijn die in eigen beheer zijn van De Lijn en niet diegene die door derde partijen gefinancierd en gemaakt zijn en met een leasecontract worden onderhouden zoals hier in Sint-Niklaas. Dat is ook iets dat we op een ander niveau zullen moeten aankaarten dan op het gemeentelijk of zelfs vervoerregio niveau. In ieder geval zijn die bezorgdheden ook al doorgegeven naar de minister vanuit de stad.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Dan geef ik nu het woord aan raadslid Van der Coelden voor zijn interpellatie in verband met DIFTAR en het beleid van de nulfacturen. Mijnheer Van der Coelden, u hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Ja, merci. Mijn interpellatie gaat in feite terug tot een schriftelijke vraag, die ik voor de zomer gesteld had en waarop ik ook antwoord gekregen had over de nulfacturen. Dus het is zo, dat wij allemaal nu betalen via DIFTAR voor de ophaling van ons huishoudelijk restafval. Om de cijfers, die ik ga noemen – want ik ga eerst eventjes terugkomen op het resultaat van die schriftelijke vraag – om die cijfers die ik ga noemen wat te situeren, dus er zijn in Sint-Niklaas ongeveer 35.000 gezinnen die een aanslagbiljet voor DIFTAR krijgen. Nu, uit het antwoord op die schriftelijke vraag – waarvoor ik trouwens het stadsbestuur wil danken, omdat dat to the point was – uit het antwoord op die vraag blijkt dat 782 gezinnen ook na een dubbele herhaling door het stadsbestuur op dat moment nagelaten hadden om hun rekening, hun factuur te betalen. Dus dat zijn wanbetalers. Die dossiers worden dan blijkbaar overgemaakt aan de deurwaarder. Dus daar is mijn eerste vraag, ja, heeft men daar sinds dat ik die vraag gesteld heb, kan men daar een zicht op geven wat het resultaat is van die demarches? Worden daar effectief rechtszaken ingespannen? Kunnen die deurwaarders er via hun methodes toch nog in slagen om mensen te overtuigen om te betalen? Hoe zit het daarmee? Maar wat mijn vraag in essentie over ging, dat waren de nulfacturen. Wat leverde dat op? Blijkbaar waren er in het halfjaar, waar het antwoord in mijn vraag over ging, waren er 1.917 gezinnen in Sint-Niklaas, die een nulfactuur kregen. Dus die niet moesten betalen voor de ophaling van hun huishoudelijk restafval, voor DIFTAR, omwille van de sociale correcties. Dus wij hebben sociale correcties goedgekeurd – 10 euro/gezinslid – voor mensen met een bescheiden inkomen, enz... Dus ja, geen probleem daarmee. Daardoor zijn er een aantal mensen, die ja, onder, allé ja, die in feite een kwijtschelding krijgen van wat ze zouden moeten betalen voor de DIFTAR-ophaling. 1.917, dat is 5 à 6 % van de gezinnen in Sint-Niklaas. Ik ga niet zeggen dat dat overeenkomt met de armoedecijfers, maar het is er in ieder geval dan een belangrijk deel van, dat deel van de populatie. Maar het meest verrassende – en ik vond dat toch een licht onthutsend cijfer in feite – dat was dat 3.161 andere gezinnen in Sint-Niklaas ook een nulfactuur krijgen. Dus dat is ongeveer 9 % van de gezinnen in Sint-Niklaas die om één of andere reden geen betaling moeten doen voor de ophaling of de niet-ophaling van hun huishoudelijk restafval. Er worden een aantal redenen gesuggereerd in het antwoord op die vraag. Het kan zijn, dat mensen die thuis een zaak hebben, dat die ervoor kiezen om hun huishoudelijk restafval mee te geven samen met hun bedrijfsafval en er op die manier dan toch wel voor te betalen. Het kan zijn, dat er een aantal mensen heel fervente sorteerders zijn, ja, die gewoon alles sorteren of een klein deeltje niet, maar ja, dat geraken ze dan misschien bij hun buurman of hun moeder of hun dochter kwijt.

Wordt ook gesuggereerd – en dat zal kloppen – dat er een aantal mensen zijn, die langdurig in het buitenland verbleven hebben tijdens die periode of gedurende de hele periode. Wat er niet gesteld wordt in dat antwoord, maar wat vermoedelijk ook wel een oorzaak is, dat is sociale fraude. Mensen die op een bepaald adres alleen maar op papier wonen, maar in de feiten ergens anders verblijven. Maar – en dat is dan de groep waar ik mij toch wel wat op wil toespitsen – er zijn allicht ook mensen, die niet betalen omdat ze ja, sluikestorten. Omdat ze hun afval in zakjes doen en dat in een vuilbak steken, omdat ze het in de gracht gooien, omdat ze het bij de buurman in een DIFTAR-bak gooien. Vind maar iets uit. Maar er zijn dus ook, allé, ook sluikestorten is een reden achter die nulfacturen. In het antwoord op die schriftelijke vraag werd er gesteld ja, we weten nog niet wat we daarmee gaan doen met die informatie. Dus we kennen nu in de 3.160 gezinnen die niet moeten betalen voor hun restafval. Er zijn – en ik heb het genoemd, gesuggereerd – er zijn een aantal mensen, die daar allicht een goeie reden voor hebben. Er zullen ook een aantal mensen zijn, die daar wellicht geen goeie reden voor hebben. Bon, wat doe je daarmee als stadsbestuur? Daar komt niet direct een antwoord op. Dat was nog een beleidskeuze, die moest uitgesproken worden. Dus, de logische vraag is - dat antwoord op die vraag is intussen een maand of 3 oud, denk ik - is er intussen een keuze gemaakt door het beleid, door het stadsbestuur, ja, wat men wil doen met die adressen, met die gegevens en hoe men die wil aanwenden om het probleem van het sluikestorten – en dat is iets dat hier is het niet in de gemeenteraad, dan wel in de commissie – toch elke maand wel eens opduikt en wat we allemaal – en terecht – een urgent en een prioritair probleem vinden. Wel, ge hebt hier gegevens, informatie, objectieve informatie om allicht een aantal mensen op zijn minst achter de veren te zitten. Hoe gaan we die gebruiken als stadsbestuur? Dat is in feite de centrale vraag in mijn interpellatie.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van der Coelden. Mijnheer Baeck?

BAECK: Ja, kort. Als ge natuurlijk de laagste cijfers kunt allé, naar voorbrengen of geven, dan kunnen we dat ook doen met de hoogste facturen. Dus de hele dure facturen. En de schepen weet dat, ik heb dat al een aantal keren gezegd. Ik denk dat we daar ook iets mee moeten doen. We moeten ons niet alleen focussen op de mensen, die een nulfactuur hebben, maar ook focussen op de mensen die 5 à 600 euro op 6 maand tijd moeten betalen. Die moeten we helpen en leren hoe die moeten recycleren. En ja, de schepen zal zelf ook wel alle redenen geven waarom er zoveel zijn met een nulfactuur, maar ik denk dat we soms daar onze prioriteit toch wat goed moeten krijgen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Baeck. Mijnheer Ghesquière?

Ghesquiere: Ja, heel kort, voorzitter. Eigenlijk, dit punt kadert helemaal in het spreekwoord “meten is weten” eigenlijk. We moeten hier inderdaad nog wat duidelijkere cijfers krijgen. Er zijn al heel wat cijfers daaromtrent verzameld. Dat heb ik deze week ook begrepen in de raad van bestuur van MIWA. Maar effectief, wij weten nog altijd niet wat er GDPR-gewijs mee mag en kan. Dus dat is een heel belangrijk onderzoek dat eerst moet gevoerd worden. Nu maai ik misschien wat gras van voor de schepen zijn voeten, dat is niet de bedoeling. Maar het is in ieder geval zo, dat dat cijfer toch wel raar is. Maar wat ik hier al heel de tijd niet hoor, dat is eigenlijk het succes van DIFTAR is eigenlijk ongelofelijk hé. Dus ik heb de laatste cijfers gezien in verband met het lage kilo’s restafval. Dat wordt niet gecompenseerd, gelukkig, door veel meer sluikstort, want dat is dan nog niet verhoudingsgewijs, gelukkig maar. Maar dus er is wel duidelijk een groot succes. En misschien moeten we wel pleiten en denken om in de toekomst ook GFT via dat systeem op te halen, want ik hoor nu toch regelmatig van mensen, dat er regelmatig vandalisme is met het kapottrekken van die stickers op die groene bak. In sommige buurten wordt dat regelmatig gedaan. Dat is niet zo leuk natuurlijk om tegen te komen. En dat vind ik toch wel te overdenken om eventueel in de toekomst ook GFT DIFTAR-gewijs op te halen.

Voorzitter: Dank u wel, mijnheer Ghesquière. Ik geef het woord aan schepen Baeyens.

Baeyens: Ja, heel wat vragen. Kris, inderdaad, je gaat niet zo verrast zijn van het antwoord. 3 maand geleden heb je een redelijk volledig antwoord gekregen, denk ik, op papier, wat je ook zegt. En dat gaat wat in dezelfde lijn liggen. Maar wel wat cijfers ondertussen. We hebben wat de deurwaarder en wat de niet-geïnde facturen betreft, we hebben toen het aantal opgegeven. Ondertussen is dat wat gedetailleerd, waar het aantal bijna 2 % niet-betaalden is dat in bedrag 24.188 euro op 3 halve jaren. En 3 halve jaren kohieren, inkohieren is voor de stad ongeveer 1,8 miljoen. Dus om dat toch een klein beetje te duiden, dat dat over een relatief beperkt bedrag gaat. Daar is dan de deurwaarder mee aan de slag gegaan. En vandaag, eind augustus, was al 13.000 euro ingevorderd door de deurwaarder. Dus 54 % is eigenlijk bijna met een eerste brief van de deurwaarder ook betaald geworden. Vandaag hebben we ook zicht op, dat waarschijnlijk van die oorspronkelijk 24.000 euro die niet betaald was, dat wij we vermoeden rond de 75 % zullen uitkomen, lees 18.000 euro met de dingen die ook met afbetaling en engagementen die ondertussen ook genomen zijn door een aantal mensen. En dan zitten we toch aan een relatief klein bedrag, nog 6.000 euro of zoiets dat we op deze manier mislopen, niet betaald worden. Daar gaan we dan, gaat de deurwaarder natuurlijk afzonderlijk gaan bekijken hoeveel stappen kun je daarvoor nog zetten.

Een stukje naar proportie, maar ook zijn er mensen die ja, structureel bewezen insolventie, ja, die moeten we dan seponeren zeker finaal. Dus daar gaan we ook nog naar kijken. Maar op zich, op zich vind ik dit toch ook wel geruststellende cijfers, dat wij factureren achteraf en niet vooraf. Ja, wat de nulfacturen betreft. En heeft het beleid al iets gekozen? Hoe meer dat we erover nadenken, hoe minder dat we geneigd zijn om daar iets mee te gaan doen. Het probleem is, dat je inderdaad op heel wat data zit, maar wat mag je ermee doen? En daar komt GDPR toch wel om de hoek kijken. Mag je dat gaan individualiseren? Mag je die burger gaan aanschrijven en zeggen wat doe jij met je afval? We hebben dat steekproefgewijze telefonisch gedaan. Dat stond ook in uw brief van juni. En natuurlijk, allé, van de 300 mensen die opgebeld zijn, is er niemand die zei “ik gooi dat in de beek”. Dat is zo hé. En als ge daar dan op door begint te denken van ga je dan wat je zou willen weten en ik was ook mee hé, let op, laat dat heel duidelijk zijn hé, sluikstort is er eentje van, sociale of domiciliefraude zou er ook één van kunnen zijn, hoe gaan we dat doen? En er is één intercommunale die daarmee aan de slag gegaan is, maar daar nu zwaar op terug moet komen, omwille van de GDPR hé. Omwille van wat mag je met die data doen en wat zou je dan moeten schrijven dat als je die data daar ook voor gaat gebruiken, de finaliteit van die data en van uw onderzoek is daar toch, is heel moeilijk om die klif te nemen en staat dat in proportie – wat je wil vinden – staat dat in proportie van wat je allemaal gaat onderzoeken en gaat personaliseren? Dus, het is toch wel een moeilijk verhaal als je dat in detail gaat bekijken. Is dat dan geen reden om dat in detail te bekijken? Nee. Misschien is daar op termijn zeker iets mee te doen. Die data is ook zeer geduldig hé. Die blijft bestaan. Is dat te koppelen aan andere databanken? Maar nog eens, mag je dat hé? Dat is zeker geen evidente vraag, denk ik, voor diegenen die dataprotectie doen en GDPR bezig zijn of je dat soort data voor die zaken moogt gebruiken. Dus in die zin is er voorlopig terughoudendheid om daar nog veel meer mee te gaan doen. Als daar inzichten zijn en er is een heel goed netwerk van alle intercommunales en meer en meer intercommunales voeren ook DIFTAR in. We zijn eigenlijk ook wel overtuigd, dat alle intercommunales in Vlaanderen als we tussen de 5 en de 10 jaar ouder zijn DIFTAR zullen toepassen, omdat dat duidelijk zijn werking bewezen heeft. Goed, die wetenschap onder die intercommunales gaan we zeker meenemen. En als we daar iets zinnigs mee kunnen, mogen doen, dan moeten we er ook mee aan de slag, maar vandaag – ik ben daar heel eerlijk in – ben ik daar toch wel zwaar op mijn hoede van als we dat gaan personaliseren wat we mogen. En dat is een beetje dezelfde kant die Aster aanbrengt hé. Want die is eigenlijk in sé even interessant hé. Als je een gezin zijt van 2 mensen en ge hebt bijzonder veel afval, ja, daar kunt ge u ook wel vragen bij stellen hé.

Dus voorlopig doen we daar ook eigenlijk altijd maar de sensibilisering, die we standaard doen en zijn we ook zinnens om dat op die manier te blijven doen. Maar ook hier is personaliseren niet evident.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Oké? Dan zijn we gekomen aan de ronde interpellatie van weer van de heer Van der Coelden in verband met spoorlijn 54 en spoorlijn Lokeren/Dendermonde in gevaar. Kris, je hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Ja, dank u. Verleden week werden we allemaal wel, denk ik, verrast door een aantal berichten, die misschien zelfs nog niet de grote aandacht kregen in de media, maar die toch wel de moeite zijn om bij stil te blijven staan. Het was uiteindelijk een topman van Infrabel, die op een presentatie gezegd had, dat nu men bezig is met de opmaak van nog maar eens een nieuw investeringsprogramma bij de spoorwegen, dat een aantal spoorlijnen – wat hem betreft – in vraag konden worden gesteld. Ja, ge zou dan bijna van uw stoel vallen, dat ook spoorlijn 54 tussen Sint-Niklaas en Mechelen daarbij vernoemd was. Allé bon, ik heb de reizigers – ik tel wel auto's, maar geen treinreizigers – maar ik zou verwachten bij stations gelijk Bornem, Puurs, Willebroek daarop, Temse daarop, allé ja, als ge dat al in vraag begint te stellen, ja, waar moeten er dan nog treinen rijden? Maar bon, dus toch. En ook het stuk tussen Lokeren en Dendermonde werd daar in het rood aangeduid op die presentatie. Ik zal er de collega's en de schepen van verkeer wel niet op moeten wijzen, ja, hoe belangrijk dat die spoorverbindingen zijn voor Sint-Niklaas, voor de regio, hoe belangrijk ook het spoorwegnet op zich is als ruggengraat van een sterk openbaar vervoer. Dus ja, de vragen liggen voor de hand. Is hierop gereageerd door het stadsbestuur? Wenst men hierop te reageren, want het is toch informatie die uit een onverdachte en ja, hoge en gezagsvolle bron komt. Het is niet niets. Het is niet zomaar een roddel. Dus is hierop gereageerd en ja, wenst men dat als stadsbestuur alleen te doen of wenst men dat ook in een bredere context te doen met de andere gemeenten die eveneens geraakt zijn door dit nieuws?

VOORZITTER: Dank u wel, Kris. Jef vraagt ook nog het woord. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ik zou hierbij willen aansluiten. Ik heb dat trouwens ook van onze mensen in het federaal parlement ook vernomen, dat dit ja, dat dit circuleert als twee mogelijke pistes van lijnen, die zouden verdwijnen. Ik vind dat we dus ook als gemeenteraad en als stadsbestuur daar toch wel een gepaste reactie moeten op geven. En ik denk samen met de gemeenten, de andere gemeenten die betrokken zijn.

Als je ziet welk gebruik er toch van die twee lijnen gemaakt wordt en zeker als je dan nog eens de spoorlijn Lokeren/Dendermonde er ook nog eens gaat bijnemen, dan wordt, allé, langs die twee kanten de verbinding naar Brussel, waar allang op wordt aangedrongen om die eigenlijk te verbeteren, wordt die eigenlijk beknot. Dus ik zou daar toch voor willen pleiten, dat het stadsbestuur daar toch wel een duidelijk signaal geeft naar de federale minister van mobiliteit, dat dit voor Sint-Niklaas absoluut niet haalbaar is. En liefst dan ook nog in samenspraak met de andere betrokken gemeenten.

VOORZITTER: Dank u wel, Jef. Aster? Mijnheer Baeck?

BAECK: Ja, ik had mij eigenlijk niet voorgenomen om te reageren, maar ik had zelf ook al eens een mailtje bij ons gestuurd binnen de partij. Ik vind het eigenlijk ook zo gek, dat we hier nog over bezig zijn, want op zich heeft minister Gilkinet al heel duidelijk gezegd, dat er niet bespaard zal worden en dat die lijnen niet weg zullen gaan. Er wordt zelfs extra geïnvesteerd. Dus ik snap niet goed waarom dat we hier nu nog over bezig blijven. Allé, ...

VAN DER COELDEN: Ja, omdat ik die mens niet geloof.

BAECK: Ja, dan ...

MAES: Als ik de mensen in het federaal parlement hoor, dan zeggen die ja, dat plan dat is helemaal nog niet van de baan. Dus ...

BAECK: Deze legislatuur gaan er geen lijnen weggaan, dat is er gezegd geweest. Er wordt zelfs extra geïnvesteerd, dus ...

BURGEMEESTER: De raad ontspoot hoor.

VOORZITTER: Ik stel voor dat ik het woord geef aan de geadresseerde sssshhhh ...

BURGEMEESTER: De schepen van spoorwegen.

VOORZITTER: ... de geadresseerde schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, dank u, voorzitter. De burgemeester zei het al lachend, maar ik ben dus inderdaad niet de schepen van spoorwegen. Voor mij is deze zaak eigenlijk wel inhoudelijk afgesloten. De minister van mobiliteit heeft laten weten, dat van afschaffen van deze lijnen geen sprake kan zijn. Nu, ik ga eventjes mijn tekst loslaten. Ik vind het wel bijzonder kwalijk, bijzonder kwalijk – en ik til daar zelf heel zwaar aan – dat een organisatie zoals Infrabel, die ik informeel wel eens de staat binnen de staat noem, eigenlijk op de rug van de reizigers en de gemeenten een aantal scenario's naar voorschuift, die absoluut onhaalbaar zijn, maar die passen in een soort van pissing contest tussen de voogdijminister en Infrabel zelf. Dat die scenario's naar buitenkomen en ik weet niet uit welke bron dat ge hebt gehoord, maar ik heb dat uit radio Reflex. Ik vind dat niet zo'n betrouwbare bron, maar ik kom daar nog op terug.

Maar dat men dat dan laat lekken, volgens mij heel doelbewust om deze heisa te creëren en we trappen daar allemaal mee in, in die heisa, ik ook inclusief, dat is bijzonder, bijzonder kwalijk. En ik reken er dan ook op, dat de federale regering daar echt op gaat spreken en echt dat agentschap of ik weet niet hoe ze het moeten noemen bij de keel grijpt en echt wat nauwer aan de frak trekt. Dat is een persoonlijke zinnoot. Wat is er gebeurd toen dit bericht naar buiten kwam en hoe heeft het stadsbestuur gereageerd? Wij hebben eerst via de collega van Temse heeft ons gewezen op het artikel dat verschenen is, heb ik onmiddellijk de mensen van MOW gecontacteerd om te zeggen van, kijk, dat is toch wel van belang, want het spoor vormt de ruggengraat van het openbaar vervoersnetwerk. Dus allé, weten jullie daarvan? Die hebben dan onmiddellijk Infrabel gecontacteerd en Infrabel heeft mij, de woordvoerder van Infrabel heeft mij persoonlijk opgebeld bijna een uur nadat ik het bericht nog maar gelezen heb. En zij hebben bevestigd, dat die scenario's inderdaad circuleerden, maar dat er zeker nog geen beslissing is genomen. En dan begon ik wel zenuwachtig te worden. Want als men dat zegt, dan geeft men één, toe dat die scenario's bestaan. Twee, zeggen ze ook niet van ja, maar dat is maar in een onderhandelingsfase. Allé, daarop hebben we dan met een aantal schepenen en gemeenten samengezeten van ja, hoe kunnen we hier het best op reageren. En is toch de suggestie gemaakt om een sterk signaal te geven vanuit de vervoerregio. Waarom? Vanuit de vervoerregio zijt ge met alle gemeenten samen en kun je een goed signaal geven. Op de vervoerregio van donderdag, de vervoerregioraad van donderdag van het Waasland, heb ik een tekstje naar voorgeschoven, een heel kort tekstje, waar ik zeg van "stop met die onzin, we begrijpen dat die scenario's niet doorgaan, maar stop met die onzin van die discussies te voeren op kap van de gemeenten en de reizigers en we zullen dan die brief sturen naar de ceo van Infrabel en de voogdijminister in kopie". Ik heb ook tegelijk als voorzitter van de vervoerregioraad ook de collega's van Mechelen, dus waar de spoorlijn naartoe gaat en Bornem en Puurs zitten ook in de vervoerregio Mechelen én de collega van de vervoerregio Aalst, waar Dendermonde inzit – dat vinden ze niet zo leuk in Dendermonde, dat dat vervoerregio Aalst noemt, maar ik kan er wel mee lachen – gecontacteerd om te vragen of ze dezelfde tekst zouden onderschrijven. De vervoerregio Mechelen ging dat deze week bespreken. De vervoerregio Aalst weet ik het niet, want die hebben geen vervoerregio in de komende weken. In ieder geval zal er vanuit de vervoerregio Waasland dat signaal naar Infrabel gaan en naar de voogdijminister. Maar ik blijf erbij, collega's, dit is niet prettig. En uiteindelijk zitten we hier al ietske te lang over te praten. Maar dit maakt ons leven niet makkelijker, maar juist moeilijker. En ik roep dan toch wat op tot verantwoordelijkheidszin bij die mensen, die heel veel macht hebben over wat er met ons vervoernet gebeurt.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Oké? Goed. Dan zijn we bij interpellatie 11 gekomen, de interpellatie van raadslid Lore Baeten over de gele brooddoos. Mevrouw Baeten, u hebt het woord.

BAETEN: Ja, dank u wel, voorzitter. Beste schepen, schepenen, beste college, soms is het interessant om eens naar de andere steden te gaan kijken en welke goeie ideeën zij hebben. En één van die ideeën, die in Gent als proefproject is gestart in Ledeberg, maar daarna ook vanwege het succes uitgebreid is, is de gele brooddoos. Voor wie mijn punt niet heeft gelezen, zal ik het nog even toelichten. De gele brooddoos is eigenlijk ja, letterlijk een brooddoos die je in je frigo legt, waar je belangrijke medicatie insteekt en waar je ook twee boekjes informatie over hebt, waarin relevante informatie kan staan over jouw medische achtergrond, maar waar ook bv. uw wilsbeschikking in kan komen. Waar je op voorhand mensen aanmoedigt om te gaan praten, ja, stel dat je in een situatie komt, je krijgt een beroerte of je wordt ineens dement, ja, wat wil je dan eigenlijk doen. Dus het is wel een motivatie om mensen te laten nadenken over ja, situaties waarvan we hopen dat ze eigenlijk niet altijd gebeuren. Maar het is ook gewoon makkelijk voor diensten, wanneer ze ergens binnenkomen of voor artsen om heel vlug informatie beschikbaar te hebben. Uiteraard, in een gedigitaliseerde wereld – en we hebben het er al over gehad – vind je dat idealiter allemaal op de identiteitskaart terug. Maar het is zo, dat de digitale kloof groot blijft, dat sommige mensen bv. dementerend niet altijd hun identiteitskaart weten liggen of weten zijn en dat het goed is, ook voor het veiligheidsgevoel van die burger, dat er zo'n brooddoos beschikbaar is. Ook van ziekenhuizen hoor je soms, dat de informatie op de identiteitskaart niet altijd klopt met wat er in het systeem staat. Dus daarmee, een goed voorstel vanuit Gent, waarvan ik hoop dat jullie ook erop in willen gaan. Daar hebben ze het als stad aangekocht. Ze hebben het in de apothekers verspreid, waar de burgers naar de apothekers kunnen gaan als ze 65-plusser zijn of een speciale medische achtergrond, maar je zou het evengoed via het OCMW of via andere, of het Welzijnshuis kunnen organiseren. Ik geef het graag mee en ik ben benieuwd hoe jullie erop al dan niet willen ingaan.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Baeten. Ik geef het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, dank u wel, Lore. Binnen de hulpverleningszone Waasland, dus het samenwerkingsverband van Sint-Niklaas en 6 andere gemeenten – brandweer-/ambulance-diensten – is dat al een paar keer aan bod geweest. Ik heb dat ook al eens aangekaart samen met een aantal collega's in de besprekingen in het kader van de Eerstelijnszone, in de marge van het overleg rond de vaccinatiecentra.

Dus dat lijkt inderdaad een heel aantrekkelijk en interessant idee om op die manier dus bij interventies van brandweer of andere hulpdiensten dus essentiële informatie, dikwijls ook medicijnen en dergelijke mee te kunnen evacueren en goed te weten waar die zitten. Maar tussen droom en daad staan wetten in de weg en praktische bezwaren. En de weemoed die des avonds komt, schreef Willem Elschot, ja, die wetten en die praktische bezwaren. Nu, ik denk, het is zeer goed dat in de stad Gent, in de deelgemeente Ledeberg zo'n proefproject op poten staat, om daar toch ook denk ik de grote of de nodige lessen uit te kunnen trekken. Dus we hebben daar ook in de brandweerzone, in de hulpverleningszone al over gesproken. En als dat een kleinschalig initiatief is, dat zeer goed kan worden opgevolgd, dan kan dat werken denk ik. Maar dat is zeer arbeidsintensief. Want natuurlijk ja, de inhoud, de samenstelling van die brooddoos, die evolueert ook mee dus met de administratieve en gezondheidstoestand van de bewoners van die woningen. En zeker als het naar bepaalde doelgroepen gaat, dus mensen met bijzondere problemen, hoogbejaarden en dergelijke meer, ja, dan denk ik dat het soms of in vele gevallen handiger is, zeker wat de medische problematiek betreft, om dus het medisch dossier, dat elektronisch raadpleegbaar is, om daar zo snel mogelijk te weten ja, wie is de arts van de betrokkene en hoe kunnen wij bij evacuatie en mensen dus die regelmatig bepaalde zaken moeten toegediend krijgen, hoe kunnen we dat zo snel mogelijk opvolgen. Een brand, evacuatie, ja, heeft die persoon nood aan medicatie 's avonds of voor het slapengaan en dergelijke meer. Idem ook wat de administratieve informatie betreft, denk ik dat die al voor een groot stuk voor iedereen gedigitaliseerd is. Dus wij zijn daar toch wel heel voorzichtig, misschien zelfs iets sterker, terughoudend in om daar een hele organisatie voor op het getouw te zetten binnen onze hulpverleningszone, die toch ja, denk ik zo'n 215.000 inwoners telt. Meer wil ik daar of kan ik daar ook vandaag niet over zeggen, maar dus ja, wij kennen het concept. Wij onderzoeken de mogelijkheden en wij kijken vooral met belangstelling uit hoe de praktijk in Ledeberg zal verlopen.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Oké? Goed, dan wil ik jullie bedanken voor jullie interpellaties en zijn we nu aan de besloten zitting gekomen. Ik weet niet of er online journalisten zijn of zo, maar ...

---ooOoo---